lel@torba.com
73
ЛЕЛЬ
ЖУРНАЛ ДЛЯ ДОРОСЛИХ
ПЛАНЕТА КОХАЄТЬСЯ
ТРАДИЦІЇ ТА ЗВИЧАЇ
СЕКСУАЛЬНИЙ МАНІЯК ЧИ ПОЛІТИЧНИЙ ЗЛОЧИНЕЦЬ?
КАЛЕНДАР ДЛЯ КОХАНЦІВ
ОБМІН ДРУЖИНАМИ.
НА НІЧ ЧИ НА ВСЕ ЖИТТЯ?
СЕКС БЕЗ ОБМЕЖЕНЬ
ІСТОРІЯ КИЇВСЬКОЇ СІМ'Ї
ОРГАЗМ НА ЧЕСТЬ БОГИНІ
З ДАЛЕКОГО МИНУЛОГО
Індекс 74283

ГОРОСКОП НОМЕРА

ЛЕВ
23.07–23.08

Ваша стихія — вогонь, кредо — влада і могутність.
Планета-покровитель — Сонце.
Протилежний знак — Водолій.
Символ — лев.
Талісман — лев, орел.
Камінь — алмаз, топаз, рубін, бурштин, хризоліт.
Метал — золото.
Квіти — піони, нагідки.
Щасливий день — неділя.
Щасливі числа — 1, 5, 9, 11.
Нещасливий день — субота.
Кольори, які позитивно впливають на вас, — оранжевий, золотий, ясно-червоний, пурпурний, червоний.

ЩАСТЯ НОМЕРА

СЕРПЕНЬ

КОЗЕРІГ
Вдалі дні — 4, 16, 22, 28.
Невдалі дні — 12, 19.

ВОДОЛІЙ
Вдалі дні — 1, 4, 25, 29.
Невдалі дні — 11, 17.

РИБИ
Вдалі дні — 2, 6 , 14, 23.
Невдалі дні — 8, 16.

ОВЕН
Вдалі дні — 4, 10, 13 27.
Невдалі дні — 11, 15.

ТЕЛЕЦЬ
Вдалі дні — 1, 9, 20, 30.
Невдалі дні — 5, 15.

БЛИЗНЮКИ
Вдалі дні — 2, 13, 23, 25.
Невдалі дні — 4, 19.

РАК
Вдалі дні — 3, 6, 23, 25.
Невдалі дні — 14, 29.

ЛЕВ
Вдалі дні — 2, 5, 17, 28.
Невдалі дні — 13, 20.

ДІВА
Вдалі дні — 2, 7, 11, 22.
Невдалі дні — 3, 17.

ТЕРЕЗИ
Вдалі дні — 2, 10, 12, 29.
Невдалі дні — 16, 18.

СКОРПІОН
Вдалі дні — 1, 9, 24, 27.
Невдалі дні — 2, 4.

СТРІЛЕЦЬ
Вдалі дні — 2, 7, 11, 29.
Невдалі дні — 1, 10.

СЕКС-МІСІЯ НОМЕРА

Бразильський вчений Бент Наслунд дослідив останки тіла Адама та Єви, віднайдені на території Туреччини поблизу Бейбурта, де за Біблією й були розташовані райські кущі. Фрагменти їхніх тіл дозволили зробити висновок: Адам «був низький на зріст, дебелої статури, з приплюснутим лобом і щелепою, що стирчала вперед», а Єва, навпаки, була навдивовижу красивою. «Жінка з такими фізичними даними не могла народитися в ті часи на Землі», — робить висновок учений і припускає, що вона прибула з іншої планети. До речі, в тому таки райському місці Бент Наслунд відкопав залишки космічного корабля.

Що змусило красуню до сексу з напівмавпою: тривале утримання внаслідок аварії космічного корабля чи місія, з якою Єва прибула на Землю?

ПІДКАЗКА НОМЕРА

Медики вважають, що поцілунок має тривати 3 хвилини. І тоді у вас послабляться больові відчуття, почне оздоровлюватися печінка, зміцняться легені, відсунуться у часі серцево-судинні, шлункові та кишкові захворювання. Окрім того поліпшиться кровообіг ясен, посилиться виділення слини, багатої на кальцій та фосфор, які зміцнюють зубну емаль.

АНЕКДОТ НОМЕРА

— Зізнавайся, що робить цей чоловік під твоїм ліжком!
Дружина, ліниво, потягуючись:
— Не знаю... та якби ти бачив, що він робить у ліжку!..

СЕКС-СИМВОЛ НОМЕРА

Найбільше британців мріють побачити у своєму ліжку американську попзірку Кристіну Агілеру. Це виявило опитання, здійснене чоловічим журналом «Максим». Трохи менш жаданою для них є австралійська супер-зірка Кайлі Міноуг.

ДЕЛЬВОРД НОМЕРА

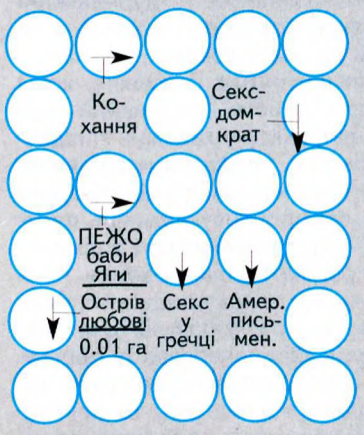

ПРИКМЕТА НОМЕРА

Якщо ви не здатні пригадати, коли востаннє були з жінкою, це вже не склероз.

МАМА НОМЕРА

У складній демографічній ситуації українки мають брати приклад з мешканки індійського штату Орісса Сатьябхамі Махапатри. Маючи 65 років, вона не лише не цуралася сексу, а й спромоглася народити сина.

Впродовж 50 років дружина колишнього вчителя не могла завагітніти природним шляхом. Зрештою їй пересадили ембріон 26-річної племінниці. Дитину літня жінка виносила без особливих ускладнень, але лікарі вирішили за краще зробити кесаревий розтин. Хлопчик народився вагою 3 кілограми, почувається добре. Мати навіть годує його власним молоком.

Окрім щастя Сатьябхамі належить віднині й світовий рекорд. Досі найбільш зрілою матір'ю була італійка Розана Делла Корте, котра привела на світ здорову дитину у 62 роки.

ТАТО НОМЕРА

Єгипетський фараон Рамзес Другий мав від своїх дружин і наложниць 160 дітей.

ОГОЛОШЕННЯ НОМЕРА

У парку нашого міста з'явився секс-маніяк. Їхати автобусами № 25 та № 10.

ЛЕЛЬ
2003
ІЛЮСТРОВАНИЙ ЛІТЕРАТУРНО-ХУДОЖНІЙ ТА НАУКОВО-ПОПУЛЯРНИЙ ЖУРНАЛ ПРО КОХАННЯ
№ 4 (73)

Засновник і видавець — фірма «ДЕРКУЛ» (свідоцтво про перереєстрацію: серія КВ, № 6403 від 01.07.2003). Журнал видається з червня 1992 року.

Головний редактор Сергій Чирков.

Редактор відділу фольклору та літературних раритетів Микола Сулима.

Начальник комп'ютерного центру Василь Іщенко.

Макет Володимира Радченка.

На 4 стор. обкладинки — Ванесса Глісон.

Підписано до друку 27.06.2003. Тираж 10000 примірників. Замовлення № 7239. Ціна договірна.

Адреса редакції: 04119, Київ, вул. Дегтярівська, 38—44, «Лель». Телефон/факс: (044) 211-02-68.

Сканування і обробка ілюстрацій, набір, верстка комп'ютерного центру фірми «Деркул». Тел.: (044) 211-02-68.

Друк — РВК «Деснянська правда», 16000, Чернігів, просп. Перемоги, 62. Тел.: (04622) 4-45-24.

Журнал друкує фото лише після письмового підтвердження автором своїх прав на публікацію і одержаної ним згоди від моделей. Всі претензії, пов'язані з публікацією знімків, слід адресувати фотографам. Фотографії, вміщені в журналі, не є прямими ілюстраціями до текстів. Відповідальність за зміст і достовірність рекламної інформації несе рекламодавець. При передруку матеріалів посилання на журнал «Лель» обов'язкове.

© «ЛЕЛЬ», 2003.

Індекс 74283.

Микола Кондратенко

УРОКИ СЕКСУ

ЖИТЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

Стоїть черга за морквою.
— Мені, будь ласка, найтовстішої, — просить одна жінка.
— А мені тонкої, але довгої, — просить інша.
— А мені, будь ласка, на борщ.

У вечірньому під'їзді пристрасно цілується молода пара. Вона просить:
— Викрути, будь ласка, лампочку, а то якось незручно.
Хлопець викручує.
Дівчина радіє:
— Ну от, тепер можна й у рота взяти.
— Та ти що! Вона ж ще гаряча!

ПЛОТСЬКІ РАДОЩІ

Новела

У перші дні до хазяйки квартири Мартин не дуже приглядався: він ще молодий парубок, а їй було років тридцять, що, на його думку, дуже багато. Колись вона була одружена, та обранець виявився слабаком та ще й п'яничкою, отож, хутенько розбіглися. А треба сказати, що Зоя Панкратівна була грім-бабою: висока, цицяста та дебела, з крутими стегнами та великою, мов колесо вантажівки, сідницею. Ота сідниця, як встиг помітити Мартин, дражнила чоловіків, коли вона проходила київськими тротуарами. Очі мала великі, сірі, з іскринками лукавинки, але якісь затуманені, наче сіре небо з хмаринками.

Вона, коли Мартин вечеряв, не раз позирала на нього з щирою ніжністю, так кішечка поглядає на молоко. А Мартинові що до того? Увагою молодих дівчат він не обділений.

Якось після роботи у виконробівській будці скромно відзначили день народження бригадира, і Мартин, не маючи звички до пива з горілкою, несподівано для себе добряче упився. Але без пригод доїхав, а потім доплентався до своєї квартири. Уже поночіло. Насилу стягнув важелезні армійські юхтові чоботи і, не роздягаючись, бабахнувся на ліжко і мов провалився в безодню благодатного сну.

Прокинувся серед ночі. На нього позирав насмішкувато крізь вікно місяць у повні. Роззирнувся і здивувався: біля нього у куценькій сорочині спала його Панкратівна. Її звабливі своєю округлою повнотою стегна та напівоголені великі перса сяяли, виблискували йому під місяцем і вабили божевільно. Тут Мартин нарешті помітив, що й сам роздягнений до трусів. В хаті (його хазяйка жила на околиці міста) було натоплено, і ковдра зсунулася, певно у сні, до ніг. Зоя Панкратівна спала, і її могутнє тіло аж пашіло нерозтраченою жіночою силою. І хоч був змучений вчорашньою пиятикою, його птах кохання вже прокинувся, стрепенувся і забажав пурхнути до її гніздечка, що було ледь приховане під крилом благенької сорочини. Він почав гладити її округле тепле коліно. Вона крізь сон, якщо це був сон, ледь розсунула стегна, і його рука нетерпляче посунулася до заповітного гніздечка. Ось рука вже пестить його, пухнасте і гаряче. Відчувалося, що вона вже ледь стримується, зрештою охопила його шию теплими оголеними до пліч руками і почала жагуче, пристрасно цілувати вуста, щоки, груди, примовляючи: «Ой, який же ти дурненький! Я так тебе чекала щовечора, щоночі, а ти все не підходив до мого ліжка».

Мартин рвучко перекотив її пружне, хоч і повне тіло на себе, і його напружений птах кохання вмить занурився у гарячінь гніздечка. І Зоя Панкратівна, як вправна наїзниця, підскакуючи на пружних, розпашілих сідницях, помчала у паморочливу далечінь плотських радощів. А він поблажливо і з цікавістю милувався красою її тіла, повними і округлими персами, що звисали над ним, наче золотаві дзвони, що раз-у-раз лагідно лоскотали йому груди. Він почергово їх обціловував, оті рожеві сосочки, то ховав своє обличчя поміж теплими дзвонами, то притискав її всю, замкнувши руки на її спині, то цілував її напіврозтулені вуста, коли вона нахилялася до нього, не забуваючи підкидати її молоде тіло.

Довго, довго вони не могли насититися обопільними пестощами. Та ось Мартин, нарешті, знесилив, відірвався від її тіла і лежав, відсапуючись, як викинута на берег рибина. А Панкратівна, хтиво всміхаючись до нього, подалась, як була вся оголена, до своєї кімнати і незабаром повернулася з келишками горілки та закускою.

Підкріпилися. Лежали, розмовляючи. Він став уже дрімати, коли відчув, як її пальці, теплі й лоскітні, почали пестити його присмирілого птаха. Та марно: надмірна робота, вчорашня пиятика вимучили бідолаху, він спав. Тоді Панкратівна нахилилася низько-низько над ним — так, що її соски лягли йому на живіт, притулила зів'ялу головку до своїх вуст і цілувала доти, доки той ожив у її руках. Цього разу Мартин прилаштувався до її сідниць, і його птах заходився жваво пурхати до її гніздечка так, що вона радісно охкала і стогнала.

Заснули аж на світанку. Ранком, коли Зоя Панкратівна, мило всміхаючись, подавала йому сніданок, він побачив, що її очі стали світлими і чистими, неначе бездонне літнє небо після грозової ночі.

ОБМІНЯЛИСЯ

Оповідання

Мене та Івана Луніна після закінчення технікуму направили працювати будівельними майстрами аж у заволзькі простори. Будували ми містечко для залізничників. Місця тут були дикі, необжиті, з харчуванням проблеми... Все це призвело до того, що я одружився з нашою нормувальницею Зоєю, а незабаром і Лунін розписався з Люсею. Жили ми в сімейному гуртожитку, і наші любки здружилися. Без батьківської опіки, в нерідному мовному оточенні жили ми, як Бог покладе на душу.

Чим частіше ми збиралися сім'ями, тим більше прив'язувались одне до одного. Чи не єдиною розвагою наших зібрань були випивки, а причина завжди знаходилась. А коли п'яніли, жартували, танцювали під платівки і... залицялися: Іван до моєї Зої, а я — до Люсі.

Зоя — писана красуня: вища за мене, вагою, певно, під центнер, але попри повноту була гарна на вроду. Груди в неї, наче дві пухкі подушки, а сідниця — мов колесо з воза. До сексу була абсолютно, абсолютно байдужа чи може вдавала таку. Оце, бувало, миємося з нею в душовій у підвалі нашого гуртожитку, звичайно, самі, і в мене в таких випадках незмінно розгоряється апетит її трахнути, лише від її персів з глузду можна з'їхати... Ото прилаштуюсь до неї ззаду і так уже стараюся, так стараюся — а Зої байдуже, нахилиться низько над тазом з водою й голову миє. Ось вже доходжу до кондиції і питаю в неї: «Ну, як тобі?» На що вона мені, як холодної води на голову: «А ти хіба ще тут? А я думала, ти давно в кабіні під душем миєшся». Хоч стій, хоч падай!

А от у Луніна Люся — цілковита протилежність Зої. Худюща, наче дошка, груденята — як кулачки, і вся вона така тендітна, як дівчинка-школярка. І надзвичайно мила характером і дуже симпатична. Я, звичайно, намагався не показувати, що вона мені дуже подобається, і потайки по-доброму заздрив Іванові.

Одного разу на жовтневі свята зібрались у нас. Зоя наготувала сякої-такої закуски, щось принесли і Луніни. Веселилися довго і напилися до чортиків. Дивлюся, Іван так липне до моєї половини, а та лише безтурботно і голосно регоче... Щоправда, я, танцюючи з Люсею, теж ґав не ловив і мацав її за сідничку, коли був упевнений, що нас не бачать. Вона мило посміхалась і сварилась на мене тендітним пальчиком, шепочучи: «Петю, не доводь мене до екстазу!..»

— А чи не сходити нам усією компанією у душову освіжитися? — запропонував, сміючись, Лунін.

— А чом би й ні? — підхопила Зоя, поглядаючи на мене з якоюсь не баченою досі лукавинкою в очах.

— Заперечень нема! — теж посміхаючись, урочисто виголосила Люся, зиркнувши на мене, потім на Івана. — Лише за однієї умови: роздягатися усім до нитки, і щоб без ревнощів! Хто за, прошу підняти склянки.

Дружно випили до дна і почали збиратися. Прихопили необхідне, взяли в чергової ключик від душової — і до підвалу.

Зачинивши двері на внутрішній засув, почали спроквола роздягатися. Не така, виявляється, це проста штука — оголитися перед не своєю жінкою! Навіть після доброго чаркування. Я не міг відвести очей від Люсиного тендітного та білого тіла, яке, чи може це мені здавалося, випромінювало світло в напівтемній душовій. Вона теж зиркала на мене, а Лунін, певно, готовий був з'їсти живцем мою повнотілу половину, бо так і вп'явся очима в її сідницю та тугі й великі перса.

Я освіжаюся собі в кабіні, щось веселеньке мугичу під ніс, коли це чую дужий і владний голос Зої: «Іване, а йди-но до мене, потреш мені спинку, якщо є чим». Мене це зачепило за живе: чому це не Петре, а Іване? Але угода є угодою.

— Як ти, Петре, не заперечуєш? — хихикаючи, питає Лунін.

— Які, — кажу, — можуть бути рахунки поміж сусідами. А в самого душа болить, зло розбирає на Зою, та що маю вдіяти, сам, дурень, погодився на цей стриптиз із миттям...

Прислухаюся і чую: Іван так завзято тре спину моїй «несексуальній» дружині, що аж ляскає своїми масивними стегнами по її розкішному сідалищу, а та від задоволення аж стогне...

Не витримав і я та тихенько — в кабіну до Люсі, що принишкла мишкою, прислухаючись. Побачила мене і шепоче: «Тихо, бо мій ревнивий, наче змій. Він мене уб'є, як узнає, хоча сам чуєш, що виробляє».

Люся розкрила свої тендітні теплі руки, і я впав у її обійми. Я взявся пальцями за її трепетне тільце і заходився його пестити. Чую, вона вже аж вищить тихесенько від задоволення і мне своїми пальчиками мого... Тоді я похапцем прилаштувався біля її апетитного задка, і ледве впхав свого набубнявілого, як весняні бруньки на деревах молодця в її розтривожене лоно. Її туга і гаряча плоть щільно, мов обручем, обхопила мою, і ми в шаленому ритмі, під шум води, що періщила нас по спинах, поринули з головою у безум п'янкої утіхи... Коли вгамувалися і почали цілуватися взасос, я почув її схвильований шепіт: «Я, Петрусю, усе зроблю, щоби ти став навіки мій! Ми створені один для одного...»

Коли я, навшпиньки, повернувся до своєї кабіни, Лунін ще порався біля моєї дружини, і я подумав із зловтіхою: «Не така то проста задача ублажити мою Зою...»

Змивши сліди гріха, ми піднімалися з Іваном на свій поверх, а наші дружини йшли попереду. Лунін якось несміливо проказав:

— Петре, давай обміняємося на одну ніч дружинами!

— Давай! — кажу. — Тільки не на ніч, а на все життя!

— Ти це серйозно?

— Так!

Ми зайшли до нашої кімнати і обговорили це питання. Обмін усіх нас влаштовував. Отож, та ніч стала для нас медовою.

УРОКИ СЕКСУ

Бувальщина

Коли я був молодий та нежонатий, — почав свою розповідь Іван Губенко, — направили мене, ще зовсім зеленого спеціаліста, працювати майстром на будівництві залізниці поблизу Уфи, тоді вона була наполовину дерев'яною.

Стояв грудень, надворі — завірюхи, морози, сніжна зима. Жили ми в бараках за містом, недалеко від сміттєзвалища, а на роботу возили нас у вагоні-теплушці, що опалювалася пічкою з чавуна — «буржуйкою».

Якось поверталося з роботи нас у вагоні десятків зо три. Чоловіки майже всі напідпитку: того дня давали аванс. Та й жінки зігрівалися вином, тоді цього добра було вдосталь і головне — недорого. Теревенили кожен про своє, чоловіки — про роботу, начальство, горілку і, звичайно, про баб. Одні хвалили жіночу половину, інші гудили, а я мовчу та прислухаюся, бо ж «новенький».

Циганкуватий з виду дядько Андрій доводив, що найголовніше в бабі — дисципліна, слухняність. «Я, — каже, позираючи на нас чорними очиськами і білозубо посміхаючись, — що своїй скажу, те вона мусить зробити і робить!»

— Ну, як це, все зробить? — перепитує Саша Лапшин, наш тесля і жартівник, великий любитель оковитої. — А якщо ви накажете їй ось тут, у вагоні, оголитися і лягти з вами кохатися?

— Ну то й що? Роздягнеться і дасть! Який би я був чоловік, аби допустив непослух. Ото хіба що повністю оголятися — холодно.

— А я кажу, що не дасть вона вам отут!

— Ну що ж, доведеться тобі, молокососе, довести, що слів своїх на вітер я не кидаю, але за умови: якщо моя Ліза дасть мені отут зараз, ти ставиш три літри горілки, а якщо не дасть, — то ставлю я, згода?

— Ні, три літри — це для мене забагато, не витримають фінанси.

— Погоджуйся, Сашко, — загули чоловіки. — Якщо знадобиться, ми скинемося, фінанси будуть! Для такої вистави і грошей не шкода!

Я почав переконувати дядька Андрія не робити цього, не ганьбити отут свою дружину і матір своїх дітей, та на мене цикнув п'яненький виконроб, напосілися інші: не лізь, мовляв, не в свої справи, керуй на роботі, а тут — зась! І я замовк.

Дивлюсь на тітку Лізу, а вона, та й решта жінок, одягнуті в куфайки, хто в чоботях кирзових, хто у валянках, намерзлися, бідолашні, бо ж цілісінький день на морозі з лопатами та кайлами. Іще зовсім не старі, там були й дівчата, а обличчя грубі, обпечені морозами та вітрами. Правду кажучи, Ліза серед них була чи не найвродливіша: повновида, чорноока і сміхотлива. І на язик гостра. Її задиристий чоловік підійшов і владним голосом наказав...

— Ти що, з глузду з'їхав? — вигукнула гнівно. — Приїдемо додому, хоч ложкою сьорбай, а тут — ні!

— Ану, без балачок, хутко роздягайся, а то — ти мене знаєш!

— Та знаю, знаю, бодай би довіку не знати!

Коли решта жінок зрозуміли, про що йдеться, заходилися його соромити, та дядько Андрій грізно цикнув на них, і вони теж усі замовкли. У вагоні запанувала тиша.

Примостившись неподалік пічки-буржуйки, дядько Андрій витяг з кишені кожуха пляшку вина, відкоркував і подав дружині: «На, ковтни для сміливості!»

Вона мовчки перехилила пляшку і, випивши майже половину, поставила на підлогу. Потім, зухвало посміхнувшись до нас, сказала:

— А зараз ви побачите, як мій правовірний чоловік буде показувати молоді, як потрібно кохатись із власною дружиною.

Вона почала неспішно роздягатися, демонструючи жіночі принади. Вивільнила свої повні і розкішні перса з рожевими сосочками, які сяяли в напівмороці вагону, наче два місяці уповні. Я відчув, як заворушилось у мене в ширінці живе жагуче тіло, та чи тільки в мене? Чоловіки аж губами прицмокували в захваті від того видовища.

Ліза сіла на простелений чоловіком кожух і, роззувшись, почала знімати ватяні штани і трусики. Засвітились її гарні, округлі коліна, звабливо і солодко засяяли повненькі стегна... Вона лягла, підібгавши під себе оголені довгі й стрункі ноги — так, що відкрилось її пухнасте гніздечко.

— Ну, давай, показуй, на що ти здатний, вчи молодь! — вимогливо звернулася до чоловіка.

Дядько Андрій мов зів'яв, ставши на коліна перед нею, довгенько вовтузився з матнею, а потім розпачливо, з удаваною веселістю:

— Ото відьма! Наворожила щось мені, що він... не стоїть!

У вагоні вибухнув такий регіт, що задзеленчали вікна. А Ліза, лежачи, зі сміхом сказала:

— Та він у тебе й дома, в хаті, на ліжку не стоїть! Ото лише на словах і герой, а на ділі — та ви самі бачите, яке з мого Андрія діло. Іди, Ваню, — звернулася вона до мене, — покажи цьому старому пердуну, як це робиться!

У вагоні реготали, аж заливалися!

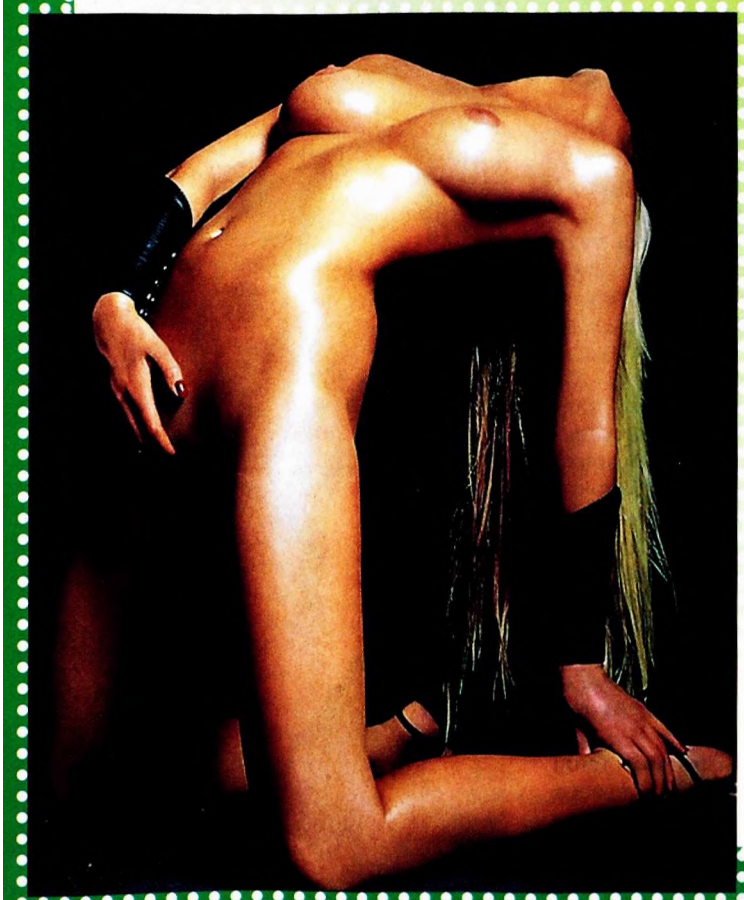

ФРИГІДНІСТЬ МОЖНА ПОДОЛАТИ

Фригідністю не можна вважати нездатність насолоджуватися сексом, коли ви падаєте з ніг від утоми, коли діти стукають у двері або якщо ви опинилися посеред Юніон-скверу чи взагалі не з тим чоловіком, не в той час і не в тому настрої. Про це варто пам'ятати чоловікам, котрі віддають перевагу жінці-автоматові (вкинув монетку — маєш оргазм). Не є фригідністю також нездатність щоразу досягати запаморочливого оргазму. Якби це було так, то всіх жінок треба було б вважати фригідними. Жодного стосунку до статевої холодності не має й відсутність відповідної реакції у тих випадках, коли чоловік неповороткий, квапиться і думає лише про себе.

Справжня фригідність — це коли жінка, яка любить свого чоловіка і приймає секс у всіх його проявах, не дістає задоволення, навіть якщо партнер зробив усе, що від нього залежить. Чоловічу імпотенцію досить часто можна перемогти звичайною заспокійливою бесідою, фригідності ж нелегко позбутися за допомогою книжок. Жіноча сексуальність набагато менша, ніж чоловіча, і схожа на пряму лінію. Коли в жінки виникають такі труднощі, необхідний індивідуальний підхід у кожному окремому випадку.

Інколи статева холодність пояснюється досить просто: зокрема вживання протизапліднювальних таблеток може призвести до великих змін у механізмі лібідо (статевого потягу). Так само здатні вплинути й хімічні процеси, що відбуваються в організмі жінки, — ці процеси мають циклічний характер і можуть бути причиною раптових змін. Якщо статевий акт викликає хворобливі відчуття, зверніться до гінеколога. На сексуальну реакцію фізично й психологічно можуть вплинути вагітність і народження дитини.

Припустимо, всі ці чинники відсутні: ви маєте чоловіка, з яким можете про все відверто говорити й фантазувати; ви позбулись очевидних перешкод, що заважали вашим почуттям (наприклад, знайшли оптимальну позу при занадто великій вазі партнера), — але все одно не маєте задоволення. В цьому випадку треба звернутися до сексологічної консультації. Поєднання фізичних і психологічних причин, що викликають фригідність, буває дуже складним і потребує індивідуального розгляду.

Єдине, що варто порекомендувати, — це пізнання власного тіла шляхом спокійного і поступового самообстеження. У жінок мастурбація значно більшою мірою, аніж у чоловіків, є продовженням процесу вивчення самих себе, і багатьом жінкам вдається таким чином розбудити в собі сексуальність. За численними даними, добре зарекомендував себе вібратор. Він викликає сексуальні реакції майже в кожної жінки. Якщо ви з'ясуєте, що є речі, які збуджують вас сексуально під час мастурбації чи злягання, включайте цей стимулятор до арсеналу любовних засобів і застосовуйте у повному обсязі. Якщо допомагає подразнення пальцем клітора або поцілунки статевого органу, неодмінно застосовуйте їх.

Пропаганда вагінального оргазму — це тільки пропаганда. Несправедливі ті оцінки, згідно з якими ви не жінка, якщо не маєте вагінального оргазму, а задоволення дістаєте від чогось іншого. Різні жінки мають різні типи оргазмів. В одних їх буває багато впродовж одного акту, інколи вони йдуть один за одним і зливаються, і тоді їх неможливо відрізнити. В інших, як і в чоловіків, буває один оргазм. Деякі жінки збуджуються тільки від пестощів грудей або статевих органів. Шукайте свої стимулятори. Якщо ви ще не вдавалися до зміни поз, поекспериментуйте, так само, як з іграми і фантазіями. Якщо ви не знайшли свій шлях до оргазму, ваша пара потребує індивідуальної допомоги: вирушайте на консультацію вдвох.

Для самообстеження необхідно передусім розслабитись і почувати себе комфортно: ви можете роздягнутись чи бути вдягненою, сісти перед дзеркалом — як вам подобається. Сконцентруйте свої думки і уяву на тому, що викликає у вас сексуальну реакцію, потім почніть поступово обстежувати своє тіло, проводячи рукою там, де приємно: по грудях, по всій поверхні шкіри, статевих губах, клітору. Проробіть усе це з допомогою вібратора: не прагніть оргазму, а намагайтеся визначити, що приємніше. Відчуття з'являться не одразу, для цього потрібен час.

Інколи більше допомагає жінка, ніж чоловік, якщо це вас не лякає і не відштовхує. Лесбіянкою ви не станете. Не вважайте також, що інший чоловік здатен зробити це краще, ніж ваш коханий. Можливо, так воно й станеться, але це небезпечно. Якщо вам вдасться уявити ситуацію, котра збуджує вас, спробуйте відтворити її з допомогою вашого коханця — у вигляді гри, пам'ятаючи про те, що уявне зґвалтування — не справжнє зґвалтування. Знайдіть за допомогою обстеження власного тіла, що саме здатне збуджувати вас, і обговоріть це з вашим партнером. І починайте разом прокладати шлях до власного оргазму.

Алекс Комфорт

... Журналіст заліз у намет і покликав туди дівчину.
— Ти впевнена, що хочеш потрапити на Свято Трьох Богинь?
— А чому я маю сумніватися?
— На, жуй. Цей корінь допоможе зануритися в Минуле.
... Лише раз на рік, в останній день Великих Діонісіїв, жінкам дозволено брати участь у «соромітностях».

Свято трьох богинь

Олександр Стражний

Безмежна п'янка хіть миттю заполонила ту частину острова, що мала назву мис Афродіти.

Першу свою жертву, Кібелі, Мастор віддав швидко: згріб в оберемок якусь цицькату особу, кинув її на землю і стрімко, без слів, без ніжності, без поцілунків, навіть несподівано для жінки, встромив у неї свій фалос. І після недовгих розгонистих вольностей відчув хвилю гарячого тремтіння — на мить завмер — закричав: «Кібелі!» — і витяг свій пульсуючий курос з її лона. Жінка підхопила його, нахилила до землі і ніжними, вправними рухами завершила Масторів шал. Та й упевнилася, що жертву принесено за правилами.

О! Як стратег був їй вдячний!

Досвідчена чужа дружина витерла хітоном те, що тримала в руках, і знову скерувала зброю Мастора в себе. Тепер можна було не поспішати — воїн зробив усе, щоби почути її пронизливий зойкіт, ознаку, що жінка отримала те, за чим прийшла на мис Кохання. Фалос стратега залишався твердим, наче ручка весла, і все-таки від жертви Деметрі він утримався — його чекали сотні інших жінок — безіменних, незримих, однак в незримості своїй ще привабливіших і бажаніших.

Охолодивши запал своєї таємничої незнайомки довгим терпким поцілунком, воїн подався на полювання.

Здобич була навколо — оголені силуети-тіні безсоромно цілували одне одному грішні місця, сумирно гойдалися в любовних обіймах, перепліталися в найнеможливіших комбінаціях — удвох, утрьох, вчотирьох. Скрізь, куди не кинь оком, були голі тіла — розпластані, знеможені, заклопотані пошуком наступної насолоди. Усе це збуджувало так, що в жодного учасника дійства не лишалося найменшого шансу уникнути триразового поклику Ероса.

Погляд Мастора зупинився на жінці, яка тихенько стогнала. З неї щойно підвелася чоловіча тінь і, вочевидь, що зараз вона потребує не чоловіка, а щоб її певний час ніхто не чіпав. Ха-а-а! Саме це Мастора і запалило! Завело — і він зухвало увіткнув у неї фалос. Саме в неї, а не в ту, поруч, що рухами вабила до себе Мастора... Яким чудовим було це «о-о-о-о-о!», що зринуло з вуст здобичі, яка навіть не розплющила очей! Утім, здобич вона не нагадувала — кожен, навіть безневинний порух супроводжувався її хтивими стогонами...

Але та, інша, схоже, образилась — одкинулася на спину і почала пестити свій живіт. Її пальці спускалися усе нижче... нижче... і от — Мастору було добре видно — вони торкнулися муни... і завібрували... запульсували... закрутилися в танці самотньої лесбіянки. Треба бути більш ніж чоловіком, щоби, споглядаючи все це, не вибухнути. Ні, треба бути менш ніж чоловіком. У тім-то і полягала помста зневаженої жінки — вона намагалась якнайбільше збудити своєю грою Мастора і не дати йому шансу одержати тривале задоволення.

Воїн зупинився... застиг... завмер...

Хвиля блаженства спала...

А та й далі продовжувала свої самотні ігри.

Умить Мастор вихопив свій фалос із уже набридлої йому гінайкос[1], підхопився, стрибнув на ту, іншу... рвучко розсунув їй стегна й увігнав свого ідола трохи нижче спритних пальчиків.

Так, саме на це й чекала жінка — схоже, вона довгенько нудилася без чоловіка і його могутньої, живої плоті. Вона ритмічно завіб-

[1] Гінайкос (грецьк.) — жінка.

рувала... швидше... ще швидше... стисла пальцями цятки своїх грудей... О-о-о-о! Кожен поштовх Мастора вона супроводжувала гучним довгим стогоном.

Раптом вона пронизливо задихала — часто-часто — її м'язи напружилися — вона завмерла — судома вигнула тіло — і закричала! Стримуватися сили більше не було. Мастор розпалився... погнав... погнав.. швидше... ще швидше... так! так! уперед... уперед... Так! Так! Так! Зараз... зараз! Так! Таааааааааак! «Демеееетрі-і-і-і-і!» — закричав Мастор, вирвався з її лона і зросив живіт жінки.

Боги-Боги... Ваше милосердя до смертних надало нам цю радість...

Якийсь час Мастор знесилено лежав на «самотній лесбіянці»... лінькувато пестив її волосся, плечі, груди... Потім зібрався на силі, перехилив її так, щоб живіт жінки торкнувся землі, ліг їй на спину і ще довго-довго шепотів їй пестливі слова...

Жертву було складено за правилами.

Третю жертву (це сталося на березі Посейдонію) воїн зофірував не одразу — лише досхочу відпочивши, випивши неміряно вина, викупавшись у теплому, лагідному морі.

Можливо, він і не наважився би на той, третій раз. Але ж правила... Якби боги, тим паче богині, не були такими вимогливими — не оддаси Артеміді чого вона чекає — оджене птахів з острову.

І Мастор, схопивши якусь німфу, байдуже віддав данину Артеміді.

Все. Слід було повертатися.

Він підвівся і неквапом посунув уздовж мису.

Так, вечірня прохолода уже давала взнаки...

«Вечірня?» — син Берта, упокорений, тричі знесилений відійшов на узбіччя й ліг на густу траву. — «Ранкова, ранкова, Масторе, прохолода».

Вгорі усе ще яскраво блищали зірки, з мису Афродіти лунали звуки вгасаючої оргії.

Він ліг на бік, закрив очі і, здається, почав засинати.

І раптом — ясно, фізично відчув у себе на спині чийсь погляд... Неприємна охолода ковзнула межи плеч... торкнулася шиї... повернувлася назад... і завмерла. Якась страшна сила заціпила м'язи воїна і не дала йому миттю підхопитися, повернутись обличчям до небезпеки.

Мастор ледь підвів голову.

— Не ворушись!

Це був голос жінки.

І тут він відчув, як йому в спину увіткнулось вістря кинджалу.

— Чого ти хочеш? — спокійно сказав він.

У відповідь пролунав стиснутий сміх.

— Ти хочеш мене убити?

І знову той же, здається, знайомий сміх.

— Я хочу, сине Берта, щоб ти на мені здійснив свою жертву.

Стратег рвучко озирнувся і підхопився на рівні.

Перед ним була Філоміна. Вона стояла на колінах. У напівмасці, довгому чорному хітоні... І з кинджалом у правій руці.

— Як ти мене знайшла, Філоміно?

Вона стримано засміялася...

— Ех, Масторе, Масторе... Усю ніч я була поруч тебе...

— Усю ніч?

— ...але ти мене не помічав.

— Але.....

— І вдень я була поруч...

— І вдень?

— ...але ти мене вважав за іншу...

— Філоміно!..

— ...а іншу... а іншу мав за мене.

— Я шукав тебе... Філоміно!...

Легка тінь пройшлася обличчям дівчини. Вона сіла в траву і встромила в землю кинджал.

— Не ту шукав, Масторе.

— Філоміно, якщо ти всю ніч була поруч мене, то знаєш, що я вже склав три жертви — Кибелі, Деметрі й Артеміді.

— Так здійсни четверту — Афродіті.

— У такому випадку дух мого Еросу здобудеш ти.

— Я знаю правила. Тому прийшла до тебе зараз, а не тоді, коли ти ще не звільнився від Зобов'язання. Сьогодні Афродіта дозволяє мені ввібрати твій дух.

— Але четвертий раз за ніч...

— Мій біднесенький, — дівчина тихо засміялася, — чи не жриця перед тобою? Я дам тобі силу Зевса і нестримність Демона. Ти, здається, хотів довідатися, в чому полягає секрет Афродіти?

— О, так, богине...

— Що ж... ходімо...

Філоміна підвелася і пішла в темряву.

Вона привела його до Храму. Ворота священного майдану — теменосу — виявилися незамкненими, однак біля Храму нікого не було.

Не заходячи всередину, жриця зупинилася біля жертовного вівтаря, повернулася до Мастора і загадково глянула йому в очі. У цім погляді сполучилось те, що не сполучається — ніжність і сила, покірність і наполегливість, вогонь і лід, зневіра і перемога. Це був погляд королеви, королеви-жінки! Її погляд випромінював те, що робить будь-якого чоловіка беззбройним — жадання. Бажання віддатися. Віддати себе. Усю. Без залишку.

Філоміна підійшла до Мастора...

Який в неї гарячий подих...

Її лице почало наближатися... губи... ближче і ближче... і от вони торкнулися губ Мастора. Він спробував обійняти дівчину, але вона його зупинила.

— Не торкайся мене... не торкайся... доки я сама тобі не дозволю.

Жриця відступилася, повільно зняла з себе хітон і постелила його на вівтарі. О, небо! Яке в неї тіло! Тіло Богині — стрункий стан... овиди грудей з пружними цятами... лінії стегон з темним трикутником... І лише напівмаска й надалі прихищала від Мастора її обличчя — таємниче і неприступне.

Філоміна поклала свої руки на плечі Мастора, рвучко віддкинула їх на двобіч — і хітон воїна упав на землю.

Тепер вони обоє були голі — віч-на-віч, ледь торкаючись одне одного.

Нестямно хотілося її обійняти! Взяти! Розіпнути! Розтоптати! Роздерти на клапті! Але правила диктувала жриця.

Пестощі Афродіти можна й не починати — чи не продовжувати? — воїн уже був готовий до двобою. Він знову спробував обійняти дівчину, але та засміялася вже знайомим приглушеним сміхом, скинула з плечей його руки і,

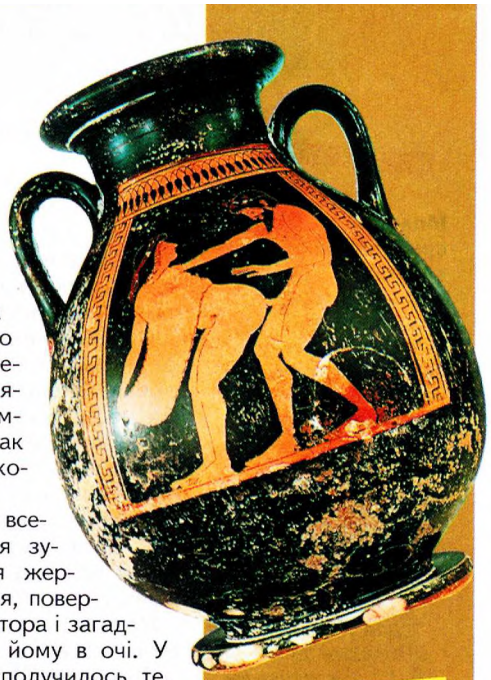

ЛЕЛЕНІАНА

Юна пані засмагає на пляжі. Підходить парубок:
— Дівчино, я вас хочу!
Та у відповідь:
— Я соромлюся.
Хлопець, похнюпившись, іде геть. А вона йому услід:
— Хай тобі грець! То ти мене так хочеш, як я тебе соромлюся!

Під шепіт моря дівчина шепоче хлопцеві:
— Любий, я тебе кохаю до нестями!
Ти мене також?
— І тебе також.

На пляжі парубок познайомився з симпатичною дівчиною й одразу пропонує переспати з ним.
— Яке нахабство! — обурюється вона.
— Якщо ви проти, то вибачайте, — говорить хлопець.
— Я не проти, але яке нахабство!

— Дівчино, дозвольте запросити вас у турпохід!
— Та яка я дівчина! Я вже тричі у турпоході була!

щось наспівуючи, почала танцювати.

Це був дивний танок — пливкі гіпнотизуючі рухи, такі звабливі й відразливі, обіцяючі й уразливі. Це був танок безсоромної шаманки. Це була гра молодого вина.

Філоміна нахилилася, зірвала кілька стеблинок м'яти, зібрала їх в пучечок і поклала під постелений на вівтарі хітон. Потім жестом наказала Масторові лягти так, щоб його нетерплячий асолу був там, куди вона поклала м'яту.

О, Боги! Навіщо так тягти!?

Але правила встановлювала жриця.

Мастор ліг так, як йому було наказано.

Філоміна сіла до нього на спину.

Її руки заходилися пестити шию, волосся, плечі воїна, а її стегна... Що вони витворяли, її стегна! І з кожним їхнім рухом асолу Мастора щораз щільніше й щільніше притискався до пучечка м'яти. Це було до нестями приємно.

З кожною хвилиною подих дівчини глибшав, глибшав, ставав надсаднішим, пружнішим... З кожною хвилиною пальці її все дужче й дужче впиналися в тіло воїна.

До кісток.

До легень.

До самісінького серця.

Боги, боги! Так не буває! Тендітні руки дівчини перебирали Мастора усього, усюди. Вони пестили його спину, живіт, ноги. Вони, здавалося, торкалися його навіть зсередини, з нутра, пестили кожну клітинку, кожен нерв, кожну його волосинку... Раз у раз вона завмирала і тоді відчувалося, що від неї відходять неземні флюїди, які окрилюють, підносять, зближають... Начебто два тіла поєдналися в одне. Відчуття близькості з Філоміною стало якимось нереально справжнім. Не фізичної близькості. Глибшої — безмежної, тантричної, небесної — первородної близькості душ.

Час зупинився.

Якоїсь миті Філоміна жестом повеліла Мастору лягти на спину. Її стегна тепер були в нього на грудях... а магічний трикутник навпроти очей воїна.

Хвиля збудження стала огортати тіло...

Ні, не зараз...

Мастор заплющив очі.

Дівчина все відчувала. Вона дала йому час заспокоїтися, посунулася нижче... ще нижче... о-о-о!... завмерла, і ще нижче, до стегон, колін...

О-о-о-о!!! Та-а-а-а-а-к!

Її губи...

Богиня...

Хвиля насолоди накотилася з новою силою, але Мастор знов не попустив свою пристрасть.

Він злегка поплескав Філомінове плече, вона здогадалася, зупинилась і знову дала йому час заспокоїтися.

І тоді, коли воїн цього дійсно забажав, вона... о, так! — лагідно увібрала його фалос в себе. Не глибоко, ледь-ледь...

Як це було приємно! Її обрама була така волога, що Мастор майже не відчув торкання. Але він знав — він вже в Філоміні. Глибше... ще глибше... О, так! так! так! Дівчина трохи стиснула стегна, і Мастор відчув, як напружилось її тіло, як вона зачаїлася, завмерла і раптом — закричала. Її лоно запульсувало... О! Мастор уперше відчув оргазм жінки! Ні, він переживав багато разів, коли жінка починала раптом кричати і рвучко скидатись. Але Філоміна була непорушною, її оргазм він відчув усім єством, відчув так, начебто сам на мить став жінкою, начебто це був його власний оргазм, його власний пік насолоди! Це було незнано приємно!

Філоміна завмерла, потім повільно, дуже повільно, знову почала потроху водити стегнами... Вгору — вниз. Вгору — вниз. Швидше — повільніше. То ледь торкнувшись — то глибше. І раптом її сідниця шалено пішла обертом!

І ще не один раз теменос відлунював її пронизливий крик.

Якоїсь мить Філоміна підпірнула під Мастора, і вже не вона, а він мав зверхність над торжеством двох тіл, двох душ, двох бажань — двох, з'єднаних в одне прагнення. І от дівчина зачаїлася, затамувала подих, і Мастор навіть не почув, а відчув її шепіт: «Зараз... прошу тебе... зараз...» — і він, попустивши глузд, злетів, розсипався, перетворився на пил, поринув у безодню і вперше отак відчув божественне начало у власному тлінному тілі.

— Афродіті! — пролунав над вівтарем його вигук, облетів теменос і розчинився над храмом.

...Вони лежали, обійнявшись, і між їхніми тілами, здавалося, не було шкіри — єдине палаюче тіло, що пахтить потом і м'ятою.

Жінка стиха засміялася.

— Масторе...

— Що, Філоміно?

— Пасторе, сину Берта, — вона засміялася знову, — чи не правда...

— Чи не правда — що?

— Чи не правда... краще бути поганим стрільцем, аніж гарною мішенню?

— Гм-м-м-м... Що ти маєш на увазі?

— Ти ще не зрозумів? Поглянь угору.

Стратег підвів голову — його погляд увіткнулся в портик храму. І в напис, ледь помітний у досвітній сірості: «Шануй Зевеса — понад життя, але Ероса — понад Смерть».

Мастор рвучко сіпнувся...

Але запізно — над його головою вже злетіла права рука Філоміни.

Нестямний зойкіт воїна зависнув над жертовним вівтарем, гетера встромила йому в спину кинджал.

Останнє, що він почув перед тим, як знепритомніти: «Хай буде спокій душі твоїй, о, підданець держави Аїда!» — і приглушений сміх своєї убивці.

...Вони лежали обійнявшися, і між їхніми тілами, здавалося, не було шкіри — єдине палаюче тіло, що пахтить потом і м'ятою.

Генрі відкрив очі. Навколо був розкиданий одяг — штани, сорочка, джинси, жовта футболка, чорні трусики...

Жовта футболка?

Оксана обійняла журналіста за спину й поклала його голову собі на груди.

— Генрі...

— Що?

— Генрі, — вона приглушено засміялася, — полеж іще... Генрі, що це було?

— Що — «це»?

— Чому мені... так.... добре?

— Чому тобі так добре? Ну... напевно... тому що... не знаю...

— Гено, а тобі добре?

Журналіст міцно обійняв дівчину і поцілував її в губи.

— Ну, не те слово... До речі, ти переконана, що не завагітнієш?

— Впевнена. Генрі, я десь літала. Що це?

— Ну, певно, ти зазнала оргазму. Адже так?

ПЕРЕХРЕСТЯ

Молодий симпатичний хлопець познайомиться з жінкою — вчителькою сексу. № тел.+фото+конверт із з/а. 46001, Тернопіль-1, до запитання п\п МС № 065568.

Красивая и развратная би без ограничений в и/о познакомится с состоятельными для и/в на м/т, а также для и/в с красивыми парн./девушкой-би. А/я 105, 76002, Ив.-Франковск. Т. 80506775536, Львов.

Симпатичный киевлянин 32-183-90 познакомится с женщиной 25-30 лет для серьезных отношений. Фото, которое обязательно верну, ускорит встречу. 01023, Киев-23, а/я 69.

Парень-би 28-187-75 для состоятельных дам, семейных пар. Любой каприз. Воланд. Для Запорожья. 69093, Запорожье-93, п/п ВС 287149.

Суперотдых для состоятельных женщин! Киев. Познай себя глубже! Влад. 8-067-997-58-24.

ЛЕЛЬ

БЕЗКОШТОВНЕ ОГОЛОШЕННЯ

Не більше 20 слів друкованими літерами

Ваша адреса або телефон:

Купон вирізати, наклеїти на листівку або покласти у конверт і надіслати на адресу: 04119, а/с 39 «Перехрестя».

— Напевно... А що таке — оргазм?

Генрі підвів голову:

— Ти що, з Місяця впала?

— З Венери...

— А ти хіба ніколи раніше не... не літала?

— Ось так — ніколи.

— А як інакше?

— Не скажу...

Дівчина розплющила очі.

Якийсь час вони лежали непорушно.

— Оксано, можна одне запитання? Скажи...

— Умгу...

— Там, на острові...

— Що, на острові?

— Навіщо, ти мене убила?

— Я-я-я-я?

Дівчина підхопилася й уп'ялася в Генрі здивованим поглядом.

— Я тебе УБИЛА? Що ти верзеш!?

— Так, на святі. Ти пам'ятаєш, що там між нами відбулося?

— Ні-і... Я, здається, ні на якому святі не була. І взагалі — ніде не була...

— Так. Давай по порядку. Ти пам'ятаєш, що було вранці?

— Так. Ти мене сюди привіз.... соловей... якась гидота несмачна...

— Ну? А потім?

— Потім застрибали сонячні зайчики, якісь кружечки — лазурові, жовті, сірі... Потім все якось рвучко, наче галюцінація: цифри жовті, зелені... і все зникло.

— Це все, що ти пам'ятаєш?

— Ні, не все. Довго було темно, дуже довго. А потім... потім стало так приємно, там, унизу... Далі усе це розлилося по тілу... я відчула тебе... усередині, знову кудись провалилась... але однаково було дуже приємно... Я відчула, що ти мене обіймаєш... я тебе теж обійняла... Це я пам'ятаю. А що, хіба було ще щось?

— Хм-м-м... Схоже, тобі не вдалося вистрибнути за бар'єр. Шкода... Я думав, корінь тобі допоможе. Шкода...

— Гено, а ти там був? На святі?

— Так.

— Ну і що, я там стала королевою?

— Ти маєш на увазі — Афродітою?

— Ну так.

— Як тобі сказати... Взагалі-то — ні. В конкурсі перемогла інша, Вікарія Ольвійська, дуже схожа на тебе дівчина, але все ж не ти. А з тобою ми зустрілися під ранок — ти сама мене знайшла і відверто запропонувала як ти кажеш — «шпіліндрикнутись». Певно, це твій стиль спілкування з чоловіками — пропонувати себе просто і чесно.

— Не будь вульгарним.

— Вибач.

— Ну? І що потім?

— Потім? Потім ти мене привела до храму Афродіти, уклала на жертовний вівтар, прямо на цьому вівтарі віддалась і... і встромила мені в спину кинджал.

— Боже... За що?

— От і мені б хотілося знати, за що?

— Слухай, Гено, а може, там, на острові, між нами щось таке сталося? Може, ти мене чимось скривдив?

— Не знаю. Коли я виходжу із занурення, то не пам'ятаю, що було раніше.

— Ну, так не годиться, як же ми з'ясуємо, за що я... тебе?

— Минуле нас пускає не всюди. Але я це з'ясую. У наступному зануренні.

— Не зараз?.. Шкода... Щось їсти хочеться. Котра година? Ого! Гайда додому.

— Так-так, їдемо.

— Їдемо, їдемо, їдемо... Ні, не їдемо, Геночко...

— Що?

— Ходи сюди...

— Оксано...

— Йди...

— Оксано...

— Що, зайчику?

— Я не можу вп'яте...

— Не вп'яте, а вдруге... Ну-ну, не бійся...

— Оксано...

Переклав з російської Богдан Жолдак.

READ

ПЛАНЕТА КОХАЄТЬСЯ

ПАМ'ЯТКИ ЕРОТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

ДАВНІЙ ЄГИПЕТ. Чоловіки мріяли про гармонійне злиття з самим собою...

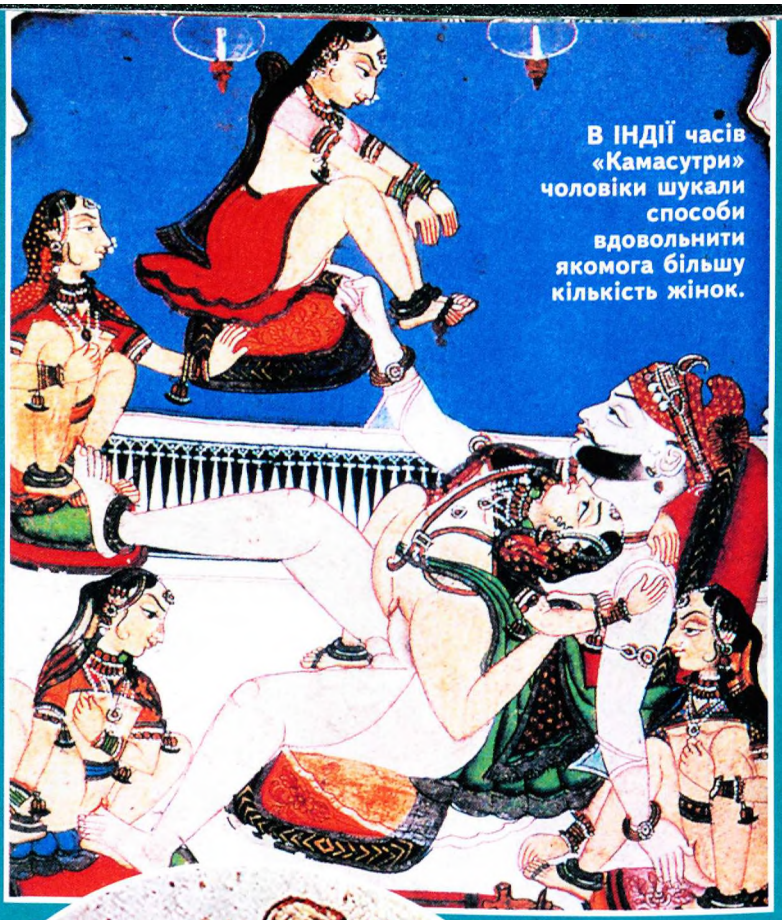

В ІНДІЇ часів «Камасутри» чоловіки шукали способи вдовольнити якомога більшу кількість жінок.

... а у Франції початку XX ст. про те саме мріяли юні панянки.

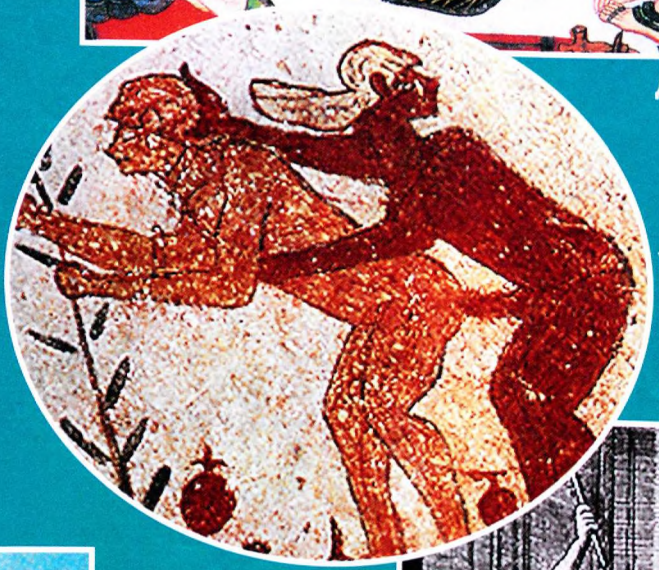

Древні етруски, траплялося, бавилися один з одним.

У ДАВНЬОМУ РИМІ часів Нерона було чимало прихильників садомазохізму.

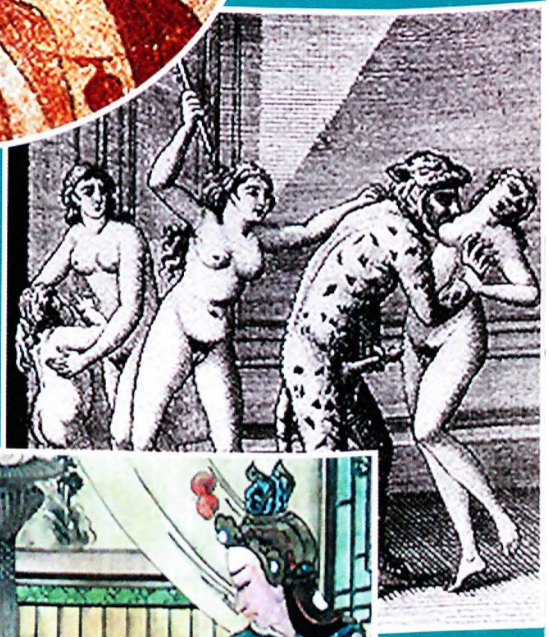

У МОНГОЛІЇ практикувалася сексуальне джигітування.

У ДАВНЬОМУ КИТАЇ лесбійські сцени не надто дивували служниць.

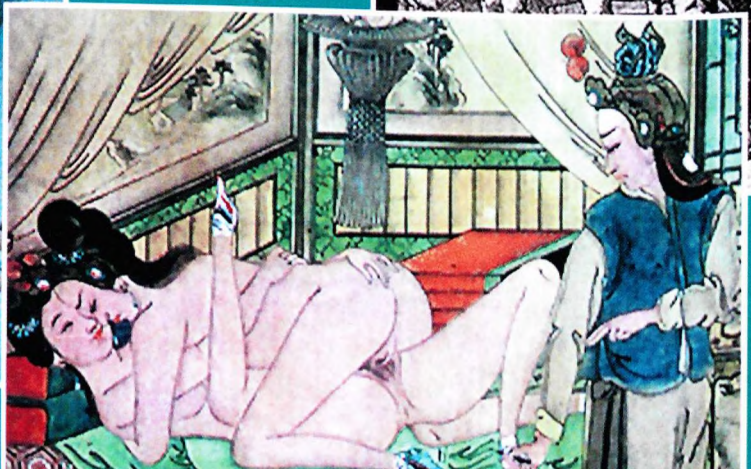

ТЕСТ ДЛЯ ЖІНОК

ЧИ ЩАСЛИВІ ВИ У ШЛЮБІ?

1. Чи вважаєте ви, що чоловік уважний до вас?
Так — 10,
інколи — 5,
ні — 2.

2. Вам хочеться, щоб чоловік розповідав вам про службові справи?
Так — 4,
інколи — 2,
ні — 8.

3. Чи траплялося вам псувати настрій усім членам родини?
Так — 7,
інколи — 1,
ні — 2.

4. Чи може улюблена справа поліпшити ваш поганий настрій?
Так — 10,
інколи — 3,
ні — 4.

5. Чи ви вважаєте, що у подруг кращі чоловіки, ніж дістався вам?
Так — 6,
інколи — 0,
ні — 1.

6. Чи траплялося вам у вихідні ходити вдома у надто «домашньому» вбранні?
Так — 9,
інколи — 7,
ні — 2.

7. Чи дратує вас чоловікове хобі?
Так — 8,
інколи — 5,
ні — 2.

8. Чи радієте ви чоловіковим успіхам?
Так — 3,
інколи — 2,
ні — 10.

9. Чи вважаєте ви чоловікову роботу важливішою за свою?
Так — 10,
інколи — 0,
ні — 1.

10. Чи виявляєте ви любов до дітей більшою мірою, ніж чоловік?
Так — 8,
інколи — 2,
ні — 3.

ПІДСУМКИ

Понад 75 очок: Ви переконані, що ваш шлюб невдалий і звинувачуєте у цьому чоловіка. Доречно пошукати причину у собі. Сподіваємося, ще маєте час змінити ваші стосунки на краще.

Від 40 до 74: Ви добре розумієте, що гарні стосунки залежать від обох сторін. Чим менше очок ви набрали, тим легше вам удається вирішувати сімейні проблеми. Якщо число наближається до 74, ваші стосунки стоять на межі кризових. Але руки опускати не варто: усвідомлення небезпеки є першим кроком до її подолання.

Менше 40 очок: У вас все гаразд, особливо якщо перші, найскладніші роки заміжжя вже позаду. Ви — гарна дружина, і вашому чоловікові дуже пощастило.

1001 ВІРШ ДЛЯ ШАХЕРЕЗАДИ

Шарль д'Орлеан
1391-1465

ПІСНЯ

Що, серцю, порадиш мені?
Піти до красуні з розпуки
І їй розповісти про муки,
Яких зазнаю день при дні?

Щоб почесті мати земні,
То радити слід без принуки.
Що, серцю, порадиш мені?
Піти до красуні з розпуки?

Тоді відшукаю при ній
Солодкість щасливої злуки,
Подавшись на поклик спонуки,
Радіючи цій новині.
Що, серцю, порадиш мені?

П'єр де МАРБЕФ
1596-1645

ПОВЕРНЕННЯ ЕЛЕНИ ДО ПАРИЖУ

Моїх думок жаго, чим уночі живу
І дух наснажую вечірньою порою!
Тож, сяючи вві сні
за пітьмою густою,
Мені ви правите за свічку воскову.

Чи на землі стою, чи по ріці пливу,
Ви завжди по землі й воді
йдете за мною,
Оскільки і в сідлі,
і далі за кормою,
Позаду й спереду вас бачу наяву.

Дарма що і до нині
не постав ваш стан,
Він став причиною
моїх палких бажань.
Збагніть, що ви —
моя божественна другиня.

Якщо в спроможності
єднати тілеса
Є боговитості і сила, і краса,
То стверджує мені любов,
що ви — богиня.

Віктор ГЮГО
1802-1885

МОВ ОЧЕРЕТ ГНУЧКИЙ...

Мов очерет гнучкий обвила
Пругкий твій стан моя рука.
А серце билось, наче крила
тетерюка.

І довго-довго нас мовчущих
Цікавив ще нічний покров.
Що відбувалось в наших душах?
Любов! Любов!

Ти, ніби янгол достеменний,
Дивилася зі сторони.
Мене сліпив твій зір блаженний
і неземний.

Шарль КРО
1842-1884

ВІД ТЕБЕ, ЛЕГОТЕ...

Від тебе, леготе,
ще більш вродливими
Стають жінки з грудьми тугими
й норовливими
В корсетах.
Леготе серпневий, ніжна мріє,
Що груди звабливі
під блузкою леліє.

На полі, у гаю
між стеблами тремтливими
Присіла женщина.
А птаство пустотливими
У небі криками, озвавшись, шаленіє
І спекою на мить спинитися зуміє.

А пахощі терпкі в рожевої колючки.
І гублять пелюстки
троянди полуденні.
Повітря аж п'янить,
неначе спів сирени.

Ви блузку розстебніть
і покладіть обручки,
І груди покажіть, це диво нескінченне.
Кохаймось,
поки кров ще не остигла в мене.

СКАЖИ, «ЛЕЛЮ»...

— Чи впливає стрес на здатність завагітніти?

— Так. Стресові ситуації сприяють тому, що в жіночому організмі виробляється велика кількість чоловічих гормонів, які й стають на перепоні вагітності. Чи минувся несприятливий період, допоможе з'ясувати аналіз крові на гормональний вміст.

— Чи правда, що лисина є ознакою чоловічої сили?

— Раніше й справді побутувала думка, що волосся випадає через перенасичення крові тестостероном — чоловічим гормоном. Та дослідження останніх років переконали у зворотньому: передчасне облисіння настає через зайві жіночі гормони у чоловічому організмі, які не додають, а забирають статеву силу.

АБВГДЕЙКА

Ванночки з теплої рослинної олії зроблять шкіру рук коханої м'якшою, вона не буде облуплюватися. Підігрійте до 40-45° С п'ять-шість ложок олії й запропонуйте коханій занурити в неї руки на 10-15 хвилин, а потім — вимити теплою водою з дитячим милом. Пестощі вашої любки після такої процедури стануть ще ніжнішими.

Густий мед буде легше дозувати, якщо чайну чи столову ложку попередньо змастити соняшниковою олією.

Джованні Оліва, італійський фізіотерапевт, кілька років тому дійшов висновку: біль у спині й навіть радикуліт з'являються не внаслідок протягів чи застуд. Зазначені хвороби, насамперед у жінок, є ознакою недостатнього сексуального життя. Сексуальна гімнастика має важливе фізіотерапевтичне значення. Якщо ж м'язи не отримують неминучого під час злягання навантаження, вони починають боліти: і спина, і таз.

Еротичне здоров'я чоловікове допоможе зміцнити страва, приготована за ось таким рецептом: 100 г кураги добре подрібнити, 100 г родзинок, 100 г інжиру, 200 г чищених волоських горіхів. Залити все 100 г меду і ретельно перемішати. Вживати щоденно по столовій ложці, краще запивати кефіром.

Єднання буде повноціннішим і бурхливішим, якщо чоловіки не лінуватимуться пестити перед ним коханих і якомога довше стимулюватимуть їхні статеві органи. Це можна робити за допомогою рук, стежачи за тим, щоб пальці не були сухими і грубими (декого, приміром, дуже збуджує стискання «капюшончика» клітора). Ще ніжнішим інструментом є язик. Його дотики до клітора, натискання легше регулювати. Ви маєте змогу також цілувати вульву. Пестощі пенісом — майже завжди на грані ризику: можна надто збудитися і не стриматися.

Життя хлібині можна повернути, якщо загорнути її у чисту вологу тканину і ненадовго покласти у розігріту духовку. Хліб знову стане м'яким і свіжим.

Засмальцьований комір холостяцької сорочки можна врятувати, якщо протерти кризові місця тампоном, змоченим у розчині кухарської солі й нашатирного спирту (5 г солі на 25 спирту). Сполосніть, висушіть — і знову на побачення.

БЕРІЯ. ПОЛІТИЧНИЙ ЗЛОДІЙ

До 50-річчя арешту і розстрілу колишнього заступника Соціалістичної Праці, маршала Радянського

Лаврентій Берія впродовж 15 років (1938-1953) очолював апарат державної безпеки СРСР, який тримав суспільство у страху й покорі. У пам'яті сучасників, наступних поколінь цей вірний соратник Сталіна назавжди залишиться уособленням жорстокості і зла. І не лише як глава репресивних служб. На совісті Лаврентія Берії — сотні зґвалтованих дівчат і жінок. Він не знав і не хотів знати іншого шляху до жіночого серця крім через застосування сили.

ЯК БЕРІЯ ЗНАЙШОВ СОБІ ДРУЖИНУ

«Перебуваючи наприкінці 20-х років у Абхазії, Берія мешкав у розкішному спеціальному поїзді, в якому й приїхав до Сухумі. Поїзд складався з трьох пульманівських вагонів: спальні, салон-вагону з баром і вагону-ресторану.

Того вечора до нього підійшла дівчина років шістнадцяти, середнього зросту, чорноока, здібної комплекції.

Дівчина була з рідного мінгрельського села, суміжного з Мерхеулі, де народився сам Берія. Вона попросила його заступитися за свого арештованого брата.

Берія помітив красу дівчини. Начебто бажаючи отримати додаткові відомості про брата, він запросив її у поїзд, але не до салон-вагону і не до ресторану.

У спальному купе Лаврентій наказав дівчині роздягнутися. Коли вона, злякавшись, хотіла втекти, Берія замкнув двері. Потім він ударив її по щоці, скрутив руки за спиною, штовхнув на ліжко, навалився на дівчину всім тілом.

Дівчину було зґвалтовано.

Берія протримав її всю ніч. Наступного ранку він наказав ординарцеві принести сніданок на двох. Перед тим як поїхати у справах, Лаврентій знову замкнув свою жертву. Берію полонила її свіжість і чарівність, він також зрозумів, що вона належить саме до того типу, який цілком відповідає його чуттєвості. Дівчина була молодою, цнотливою, але на вигляд цілком зрілою. Вона була скромною, тендітною, та в жодному разі не худою. Мала невеличкі груди, великі очі, які випромінювали добре світло, і пухкий чуттєвий рот.

Було б дурницею з його боку відмовлятися від такого створіння природи. Берія ще кілька днів пробув у Сухумі, перевіряючи виконання плану 1928-1933 років у справі будівництва місцевих доріг і шосе, нового житла, лікарень і шкіл. І впродовж усього часу він тримав свою маленьку полонянку замкненою в поїзді.

Так юна Ніна стала його дружиною».

(З книги Тедді Уїттлина, Великобританія)

ЯК БЕРІЯ ПОЛЮВАВ НА ДІВЧАТ

«Зазвичай машина Берії зупинялася біля Театру Червоної Армії неподалік від жіночої школи. Учениці розходилися після уроків. Берія, наче чорна пантера за оленятами, спостерігав за ними. Помітивши пухкеньке дівча 14-15 років, рожевощоке, з вологими губами і сліпучими білими зубами, він кивав у її бік. Полковник Саркісов, високий худорлявий чоловік, наближався до дівчини, віддавав честь і просив іти за ним. Берія з машини спостерігав у бінокль, як наповнювалися жахом очі жертви, і діставав від цього величезне задоволення... Коли вона сідала поруч у машину, Берія навіть не дивився у її бік. Він знав усе наперед: будуть ридання, цілування його рук, черевиків, прохання відпустити.

Тримаючи дівчинку за руку, Саркісов заштовхував її на Луб'янці до кабінету Берії, який сідав за стіл і тихим голосом вимагав, щоб вона роздягнулась. Якщо дівчина вростала у підлогу, тремтіла і ридала, Берія діставав з ящика кнута і вдаряв її по литках. Вона могла кричати скільки завгодно — в його кабінеті всі кричали і плакали. Він знову наказував роздягнутися. Зрештою, вона здавалася. Тоді він кидав її, голу, на диван, навалювався всім тілом. Якщо вона інстинктивно стуляла ноги, він лівою рукою брав її за волосся і бив головою об дерев'яні бильця дивану. Дівча корилося, наста-

ЧИ СЕКСУАЛЬНИЙ МАНІЯК?

Голови Президії Верховної Ради СРСР, Героя Союзу Лаврентія Павловича Берії.

вала радісна для Берії мить, коли він увіходив у молоде невинне тіло, наче розтинаючи його. Дівчина кричала — він злизував сльози, що котилися з невинних очей. Позбавляти цноти юне дівоче тіло було для Берії найвищою насолодою».

(З книги Тедді Уїттлина, Великобританія)

ЯК БЕРІЯ ЗҐВАЛТУВАВ АКТРИСУ ТЕТЯНУ ОКУНЕВСЬКУ

«... Мене запрошено на кремлівський концерт. Заїхати за мною повинен член уряду Берія.

... Виявилося, ми не одразу їдемо в Кремль, а маємо почекати в особняку, доки закінчиться засідання.

... Знову вже вкотре Берія виходить з кімнати. Я знаю, що всі «вони» працюють і вночі. Цього разу він оголошує, що засідання скінчилося, проте Сталін так стомився, що концерт відклали. Я підвелася, щоб їхати додому. Він сказав, що тепер можна випити, а якщо я не вип'ю оцей бокал, він мене нікуди не відпустить. Я стоячи випила. Він обійняв мене за талію і підштовхує до дверей, але не до тих, через які ми увійшли, і, гидко сапаючи у вухо, тихо говорив, що вже пізно, що треба трохи відпочити, що потім він відвезе мене додому. І все, далі — прірва. Отямилася, тиша, навколо нікого, тихо відчинила двері, з'явилася жінка, мовчки відкрила ванну, мовчки провела до кімнати, у якій учора було накрито вечерю, зринув із свідомості цей саме стіл, тепер накритий для сніданку, годинник, на ньому десята ранку, я вже повинна бути на репетиції, пішла, вийшла, сіла в машину біля під'їзду, приїхала додому...»

(Із спогадів Тетяни Окуневської)

ЯК ДОПИТУВАЛИ БЕРІЮ

Запитання: За вашою вказівкою Саркісов і Надарія вели список ваших коханок. Вам пред'являється дев'ять списків, у яких значиться шістдесят дві жінки. Ви жили з цими жінками?

Відповідь: Я жив з більшістю зазначених у списку жінок.

Запитання: Окрім того, у Надарії зберігалися тридцять дві записки з адресами жінок. Вам вони пред'являються. Це також ваші коханки?

Відповідь: Тут також є мої коханки.

Запитання: Ви сифілісом хворіли?

Відповідь: Я хворів на сифіліс у період війни, здається, у 1943 році, й пройшов курс лікування.

Запитання: Вам пред'являється позов у зґвалтуванні учениці сьомого класу, яка потім народила від вас дитину.

Відповідь: Усе було за обопільної згоди.

ЯК ДРУЖИНА ЗАХИЩАЛА БЕРІЮ

«Одного разу слідчий заявив, що у них є дані, що буцім-то 760 жінок назвали себе коханками Берії... Лаврентій працював і вдень, і вночі. Коли ж він цілий легіон жінок встиг перетворити на своїх коханок?

Всі ці жінки були співробітниками розвідки, її агентами й інформаторами. І зв'язок з ними підтримував лише Лаврентій. Він мав феноменальну пам'ять. Усі свої службові зв'язки, у тому числі й з цими жінками, він зберігав у своїй голові. Та коли цих співробітниць почали запитувати про зв'язки з своїм шефом, вони, природно, заявили, що були його коханками. Не могли ж вони назвати себе стукачками і агентами спецслужб...»

(Із свідчень Ніни Теймуразівни Берія)

АБВГДЕЙКА

Іспит перед дружиною, яка місяць відпочивала на півдні, ви складете успішно, якщо зумієте переконати її в тому, що 448 пляшок пива було випито виключно в ім'я того, щоб зробити з колючих металевих кришечок килимок для чистки підошов взуття, а ще дві — щоб, прилаштувавши кришечки до дощечки з ручкою, зробити пристрій для чищення риби.

Їжа має бути не лише смачною, а й мати презентабельний вигляд. Щоб вечерю у холостяцькій оселі зробити естетичнішою, сардельки перед смаженням слід ошпарити окропом, а потім насухо витерти і змастити олією. Тоді вони не лопнуть на сковорідці.

Картинна галерея засяє свіжістю, якщо написані масляними фарбами полотна акуратно протерти фланелевою тканиною, змочивши її у збитих яєчних білках.

Лак для нігтів не так швидко густітиме, якщо перед закручуванням кришечки подути у флакон. Вуглекислий газ витіснить повітря, яке й сприяє загустінню.

Муха настільки вреднюче створіння, що прагне сісти на спітнілу спину навіть у найсолодшу хвилину кохання. Тому перед побаченням з коханою принесіть до кімнати, де відбуватиметься дійство, пучечок квітучого піжма. Зачувши його запах, мухи одразу дременуть з вашої оселі. А за ними — й міль, яка також не переносить запаху цієї трави.

Наждачний папір завжди має бути у кишені мандрівного коханця. Трапиться, приміром, заночувати у чергової красуні, а в неї ножиці не хочуть різати нічого, окрім паперу. Невимушеним елегантним порухом ви дістаєте клаптик наждачного паперу і під її здивованим поглядом починаєте різати його. За мить — ножиці стануть гострими, а господиня — вашою.

Оладки з морквою підкреслять ваш неординарний підхід до кухонних справ. Натріть на крупній тертушці 1 склянку моркви, додайте 2 яйця, 3 столових ложки просіяного борошна і 2 — молока, трохи солі, соди, цукру за смаком (за бажанням можна ще протерти 2 великих яблука) і все це змішати до однорідної суміші. Готове тісто викладіть ложкою на розігріту сковороду з рослинною олією і смажте до утворення рум'яної скоринки. До столу подають із сметаною.

Р. Дюфлос. Гравюра за мотивами поеми «Орлеанська діва» (1780).

Вольтер (Франсуа Марі Аруе) 1694-1778

Видатний французький письменник і просвітитель народився в сім'ї нотаріуса, освіту одержав у аристократичній єзуїтській колегії Сен-Луї. Блискучий літератор рано почав дошкуляти властям епіграмами на впливових осіб, за що його кидали до Бастилії, відправляли у заслання. Але його муза так і залишилася нескореною, залежною лише від його гострого розуму, невичерпного сарказму і легкого пера. Вольтер залишив нащадкам велику кількість творів: трагедій, поем, філософських трактатів, прозових творів. Найвідоміші з них — роман «Кандид» (1767), трагедія «Магомет» (1742), сатирична поема «Орлеанська діва» (1755). Останній твір є найбільш ризикованим. Писав він поему потайки впродовж 25 років, перше видання було анонімним, і католицька церква одразу заборонила книгу. Поема, окрім антиклерикальної спрямованості, містить чимало відверто еротичних місць, пов'язаних з головною героїнею Жанною д'Арк.

ОРЛЕАНСЬКА ДІВА
(Уривки)

Із пісні шостої

Налякана, не відаючи, хто він,
Вперед Агнеса лине навмання.
А паж прекрасний,
неспокою повен,
Жене, як вихор, бистрого коня.
Аж от спіткнулась
ворона кобила, —
І, руки розіп'явши, наче крила,
На мураві лежить красуня мила.
До неї паж, як шуляк, підлетів, —
І з подиву та з чару остовпів,
Крізь одяг
запримітивши безладний
Дівочий стан
розкішний та принадний,
Грудей алебастрових пружину,
Округлі стегна й ніжку чарівну.

Із пісні дванадцятої

Агнесо! Вже в покої він твойому!
Не так огонь охоплює солому,
Не так по листю вітер пробіга,
Як запалила разом їх жага.
Навколішки упав
Монроз щасливий
До ліжка на золочених стовпцях,
Де тіло полюбовниці вродливе,
Розкидавшись, лежало у шовках.
Слів не було,
та й де вже там розмова,
Коли бажання хвиля пречудова
Все залила! Цілунок вогняний
Уста їм злив, немов квітки романі,
І душі їхні, збезуміло-п'яні,
В очах відбився запал молодий,
Язик діткнувся язика крізь зуби...
Яке ж було то красномовство
любе!
Прелюдія солодкого злиття,
Коли від щастя хочеться умерти,
Дуете найніжнішого чуття, —
Ох! Що то буде
з вашого концерту?
Агнеса нетерплива помогла
Зірвати одяг юному пажеві,
І всі покрови геть як є стягла,
Вертаючись у ті часи рожеві,
Коли всі люди, голі як боги,
Не знали шат докучної ваги.

Переклав з французької
Максим РИЛЬСЬКИЙ

Воневарг Люк де Клап'єде (1715-1747)

Французький письменник-мораліст, автор ґрунтовної праці «Вступ до пізнання людського розуму», що була опублікована 1746 року, фрагмент якої ми подаємо.

ПРО КОХАННЯ

Жінка може сподобатися кільком чоловікам завдяки рисам, які бувають протилежними: один полюбить її за розум, другий — за доброчесність, третьому, навпаки, до душі її недоліки і т.ін. А трапляється й так, що всі люблять її за риси, яких вона позбавлена, скажімо, за вірність, хоч насправді ця жінка легковажна. Та це не має значення: людина закохана у створений нею самою образ; саме йому, а не легковажній жінці вона віддана усім серцем. Мені здебільшого трапляються люди, які з багатьох незнайомих жінок (...) вибирають одну-єдину, до всього, навіть на їхній смак не найвродливішу. Чим це пояснити? А тим, що краса кожної жінки позначена рисами її характеру, і ми віддаємо перевагу тій, чий характер пробуджує в нас найжвавіший відгук. Це означає, що найчастіше ми вибираємо жінку за її характер, що ми шукаємо у ній її душу, і ніхто не переконає мене у зворотному. Отже, все, що відкрите нашим почуттям, подобається нам лише як символ того, що від них приховане; отже, ми любимо зовнішні якості лише за насолоду, яку вони нам дають, проте головне для нас — якості внутрішні, віддзеркалені у зовнішніх; отже, ми маємо підстави сказати, що найбільше нас приваблює душа. Але душа приносить радість не почуттям, а розуму; таким чином, розум бере гору, і якщо почуття суперечать йому, ми жертвуємо почуттями. Слід лише переконатися, що протиріччя насправді існує, що тут зачеплено душу. Саме таким є чисте кохання.

Переклад з французької.

Мексиканець Ієсус Мануель Файярдо Ачевес (нар. 1974 р) надмірне оволосіння тіла успадкував від прабабусі.

Волосся

— це усім знайомі роговисті трубчасті нитки, що ростуть на тілі. Його наявність або відсутність на тілі дорослих людей продиктовано звичаями того або іншого народу чи еротичним еталоном і відіграє помітну роль у сексуальному житті. Але якщо чоловіки майже ніде і ніколи не мали суттєвих обмежень і могли носити волосся на будь-яких частинах тіла, то жінки завжди залежали від примх моди. Приміром, у арабських країнах вони повинні були нещадно висмикувати волосся звідусіль, окрім голови. Єгиптянки робили це за допомогою гарячого воску. Стародавні гречанки та римлянки користувалися миш'яком, жиром бегемотів і черепашачим панцирем. У вікторіанську епоху для дівчини непристойним було мати зайву рослинність на тілі. Щодо нинішніх часів, то в Італії і США дівчата прагнуть, щоб тіло було абсолютно голим; у Франції досить мати чистими від рослинності ноги і обличчя; у Німеччині взагалі немає усталених норм.

Кількість і властивості волосся на жіночому тілі залежать від кількох факторів: походження (приміром, жінок з півдня природа обдаровує щедріше); спадковості; кількості тестостерона і гормонів росту, які виробляє організм, стану здоров'я (деякі хвороби спричиняють обволосіння); вагітності і віку.

Волькер Їржі (1900-1924)

Чеський поет. Навчався на юридичному факультеті Празького університету, але не закінчив його: помер від туберкульозу. В його поезії переважали патріотичні, пейзажні та інтимні мотиви. Випустив збірки віршів «Гість на порозі» (1921), «Час народження» (1922), писав казки, драматичні етюди.

НЕВІРНА

Очі терновії,
а серце рутяне.
Казала: «Ждатиму,
ти ж не забудь мене».
Гра хвиля з хвилею
навпроти місячка,
а вірна милая
лежить самісічка.
Од жалю-спогаду
душа намлілася.
Любов не з погляду,
любов із тіла вся.
Вона по берегу
мов та мара блука,
аж тут моряк-юнак
зійшов з кораблика.
З заліза руки мав,
з заліза якоря,
зирнув на дівчину —
вже їй ніяково.
Дві ночі плакала,
сумна і злякана,
на третю слухала
сича-пугукала.
Гукнув-пугукнув їй
над самим серцем сич,
і в неї в серці вмер
той, хто в нім жив раніш.
Умер із вірністю,
з любов'ю — Боже збав! —
Четверту ніч моряк
в неї на грудях спав.
На білих хвилях двох,
що вічно піняться.
Але й тобі любов
непевна спільниця...
Ти не здобув її,
зальотний орле мій,
бо серце дівчини —
то небо зоряне.
Те небо не твоє
і зорі не твої,
владає ніч ними
на віки вічнії.

З чеської переклав
Микола ЛУКАШ

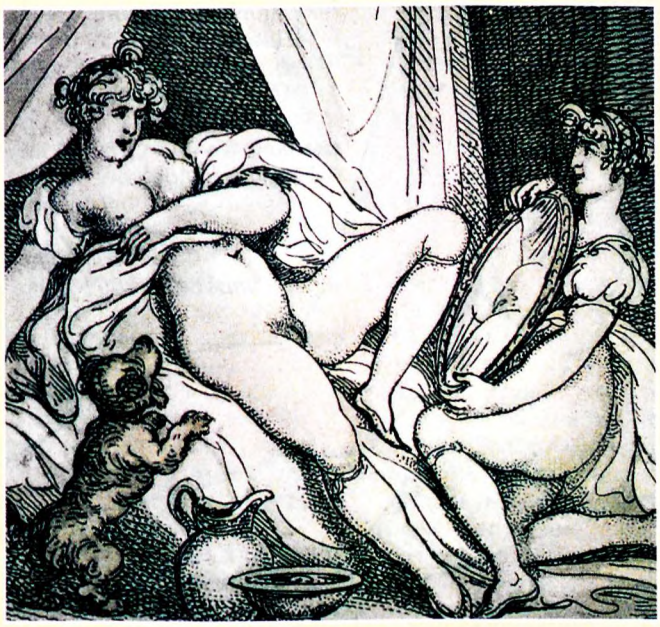

Томас Роулендсон (1756-1867). Допитлива розпусниця.

Ворожіння дівочі

Йшлося в них найчастіше про шлюб. У новорічну або андріївську ніч рахували кілки тину (9 або тричі по 9) — останній кілок із корою означав багате життя в шлюбі, обдертий — бідне. Кому з дівчат вдавалося з першого разу перекинути чобіт через хату, ту очікував близький шлюб. Кидали чобота і через ворота на вулицю: куди покаже його носок, звідти і слід чекати нареченого.

Ахіл Девер'є. ВОРОНА. Ілюстрація до повісті «Гаміані» Альфреда де Мюссе (1848).

Ворона

— статева позиція, яка у європейських країнах більш відома під назвою «69». Це взаємозворотна позиція з орогенітальним контактом між чоловіком і жінкою. Її можна застосовувати, коли вона лежить унизу, а він — зверху; коли жінка зверху; стоячи, а також у низці бокових позицій. Вона є однією з приємних різновидів попередньої гри і має, згідно з тантричними індуїстськими традиціями, гармонізуючий вплив на тіла партнерів. «Ворона» є також потужною статевою позою, яка використовується для посилення і циркуляції статевої енергії.

На Сході ворона завжди розглядалась як птах містичний, носій знамень. У загадковій мові алхімії вона символізувала трансцендентну силу розчинення. Злягаючись у позі «ворона», коханці, згідно з Тантрою, забезпечують одне одному надзвичайно ефективне тонке живлення, активізують циркуляцію і обмін енергії. Вона має посилюючий ефект на їхні статеві центри і пробуджує трансцендентні здібності свідомості.

ВОРОНА у виконанні кам'яних коханців з храму Лакшмана. Індія, X ст. до н.е.

СЕКС БЕЗ ОБМЕЖЕНЬ

Читайте щономера: інтимне життя киян Сергія та Лариси у документах, діалогах та експертизах

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ
(закінчення)

Прийнявши ванну, ми зробили півгодинну перерву. А потім Світлана мою дружину і свого чоловіка попросила почекати, доки вона настроиться на мого хобота власною шоколадною дірочкою. Забігаючи наперед, скажу, що усі її п'ятнадцятихвилинні спроби виявилися марними. Попри чоловікову допомогу та крем моєї дружини нічого, крім болю Світлана не відчула. Надто різнилися розміри.

Моя дружина Лариса вирішила перебрати ініціативу. Розстеливши на підлозі кілька ковдр, вона звеліла мені лягти горілиць, сама розташувалася зверху, а Володьці запропонувала увійти у її шоколадну дірочку. Попустувавши трохи у такій спосіб, Лариса попросила нашого гостя увійти туди, де вже був я. У два прутня ми хвилин за сім виштовхали спільну коханку на пік насолоди. На знак подяки вона припала ротиком до наших змилених стволів і невдовзі змусила їх розрядитися.

— А ти не поділишся зі мною зібраним нектаром? — почули ми голос Світлани.

Лариса з готовністю зібрала залишки сперми і, припавши до вуст молодої подруги, щедро відміряла їй життєдайної рідини.

Лариса пустотливо випорснула її на долоньку, наче хотіла роздивитися, потім з щасливою посмішкою проковтнула.

Отак і перебули ми той день, разом придумуючи ігри, яких ненаситно прагнули наші тіла.

Надвечір ми зібралися поїхати на квартиру до Світлани, та Лариса відмовилася. Я здогадався, чому. Вона прагнула тієї особливої ситості, якої ми з Володькою дати не могли. Не дочекавшись навіть, доки за нами зачиняться двері, вона попрямувала до секстренажера з величезним прутнем у сідлі. Здолавши на ньому кілька сексуальних кіл, вона покличе свого чотириногого друга, який з собачою відданістю гідно завершить день насолоди.

А ми, прикупивши по дорозі випивки, постаралися не розчарувати Світлану, налаштувавши перед початком ігрищ відеокамеру, про яку зранку, було, забули. Особливо зраділа Світлана:

— Я всім своїм подругам у Пітері покажу, на якому хоботі я гойдалася, — заплескала вона у долоні. — А наступного приїзду до Києва обіцяю проковтнути його і шоколадною дірочкою. Навіть якщо доведеться розтягувати її вібратором!

Майже до півночі раювали ми у затишній квартирі. Найбільше нашій подрузі сподобалося приймати нас у такий спосіб, який продемонструвала Лариса. Самі розумієте: я входив туди, де був ширший отвір...

Спати полягали покотом, головами в один бік. Та за якийсь час я прокинувся і виявив біля свого обличчя Світланину печерку. Мій хобот у цей час покоївся в ротику сплячої красуні.

Щоб не турбувати Володю, я тихенько розбудив Світлану, і вона залюбки обдарувала мене, як сказали б у цій ситуації китайці, чудовою грою на флейті.

Сергій Німенко, травень 2001 року.

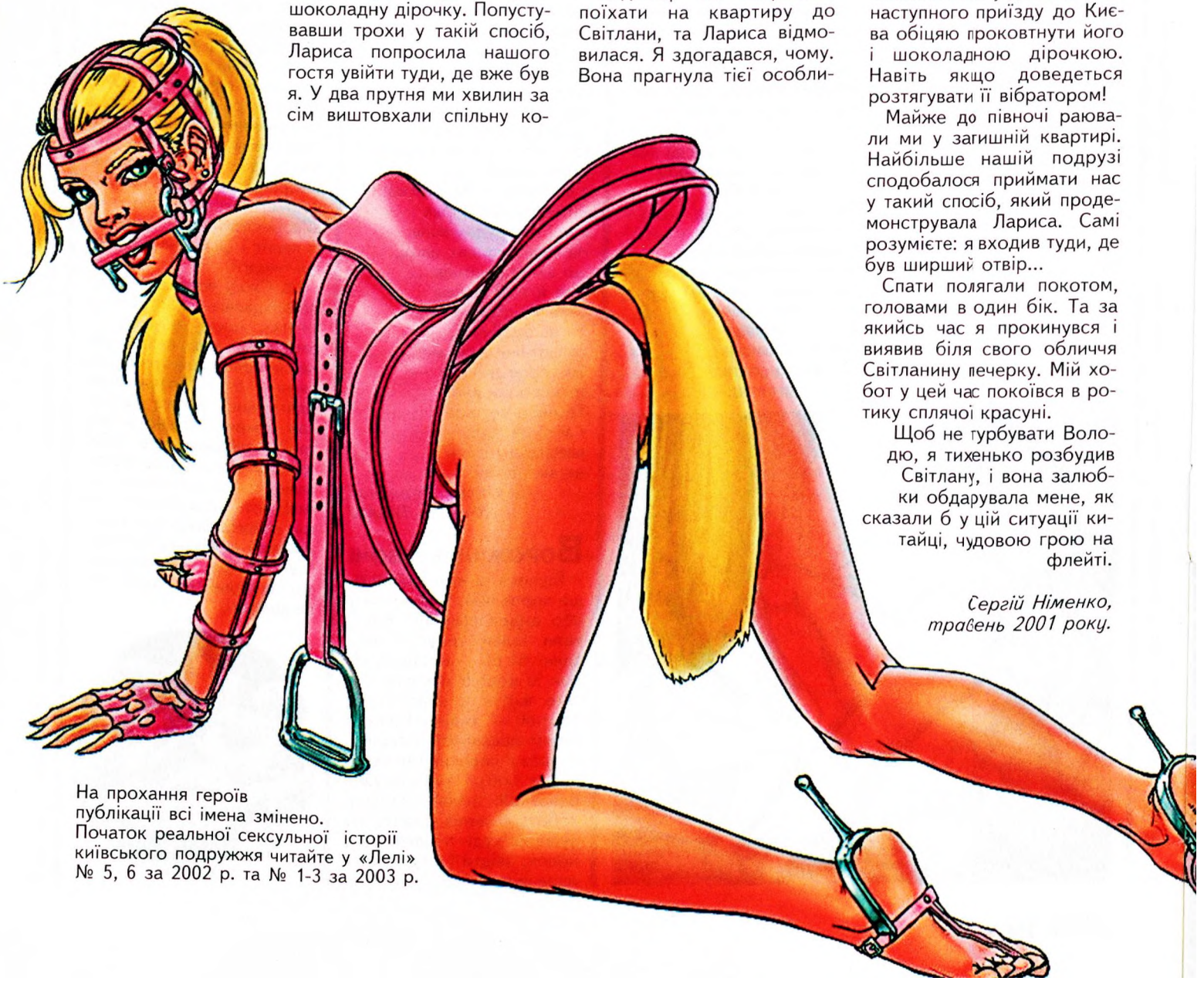

На прохання героїв публікації всі імена змінено.
Початок реальної сексульної історії київського подружжя читайте у «Лелі» № 5, 6 за 2002 р. та № 1-3 за 2003 р.

ДОДАТОК ДО ЛИСТА
(ксерокопія)

... Я й досі живу під враженням відвідин Києва і вашої чудової сім'ї. Мрію про нову зустріч і сподіваюсь, що вона не забариться.

Моя шоколадна дірочка вже майже готова проковтнути твого хобота, і Володя не має проти цього жодних заперечень, за що я йому дуже вдячна.

Подруги й досі передають одна одній відеокасету, захоплюючись моїм вмінням бавитися з чоловіками і водночас не приховуючи заздрощів: жодній з них не випадало щастя приймати в себе красеня таких розмірів.

З листа Світлани до Сергія, червень 2001 року.

ДЗВІНОК ДО РЕДАКЦІЇ

— Ви отримали мого листа?

— Так. Минулого тижня.

— Я забув написати: я зробив кілька копій касети, про яку пише Світлана, тож, якщо у вас чи ваших колег є бажання, можу надати її для перегляду.

— Ми подумаємо.

— І ще одне: надумаєте щось друкувати, не забудьте змінити прізвища. Насамперед я турбуюсь про пітерських друзів.

Липень 2001 року.

РОЗМОВА З СЕКСОЛОГОМ

— В редакції з'явилися серйозні сумніви щодо подальшої публікації цієї історії.

— Вас лякає надмірна деталізація інтимного життя Сергія та Лариси? Але в цьому і є цінність публікації. Не так часто до рук фахівців потрапляє матеріал такого рівня достовірності. Розговорити людину, змусити розповідати про найпотаємніше дуже складно, а без цього сексологам і психологам складно визначити місце і роль сексу в сучасній сім'ї, досліджувати його здатність впливати на психіку, характер і напрямок цих змін тощо. Адже «Лель» друкує не низку довільних відвертих сцен.

На наших очах розгортається дуже повчальна історія.

— ... історія деградації подружжя, поведеного на сексі?

— Хай навіть так. Адже вчитися можна не лише на позитивних прикладах. Когось вона застереже, а когось...

— ... спонукає до пожвавлення сексуального життя.

— Теж не вбачаю нічого поганого. Одноманітність у ліжку руйнує сім'ї, негативно позначається на психіці. Варто лише не зациклюватися на пошуку нових і нових задоволень. Людина не повинна перетворюватися на раба власної плоті. Секс має стати складовою більш глибоких і змістовних стосунків, а не підміняти ці стосунки.

— То вважаєте, є сенс у подальших спостереженнях за цією сім'єю?

— Так, аби потім мати можливість узагальнити побачене і почути.

ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ

... В очах з'явився хмільний блиск, жарти ставали дедалі ризикованішими. Першою не витримала Лариса:

— Хто пропустить бодай один тост, змушений буде виконати бажання іменинниці.

Єством відчувши, які саме бажання переповнюють Ларису, чоловіки наввипередки почали відчувати відразу до горілки.

Лариса поволеньки підвелася з-за столу.

— Оскільки їх багато, а ти одна, — ревниво загомоніли жінки, — ми готові перебрати частину твоїх бажань на себе!

Лариса неквапливо розстебнула блузку, і на волю випорснули пружні груди.

Загули й чоловіки у передчутті неочікуваних насолод. Але і крізь хміль дехто почав розуміти: ситуація стає неконтрольованою й складається так, що у колективному ігрищі братимуть участь не лише вони, чоловіки, а й їхні дружини та подруги. Одна річ, якщо ти пораєш чужу жінку, й зовсім інша, погодьтеся, коли хтось зазіхає на твоє... Але іменинниця жодному з присутніх не дозволила додумати до кінця тверезі думки. Наче досвідчений режисер, вона швиденько розподілила ролі й оголосила правила гри.

Вони були простими. Оголошується сексуальний марафон для жінок. Переможе в ньому та, яка зведе на пік насолоди більше коханців. Тобто чоловік має право змінити партнерку, лише сягнувши оргазму.

Перше коло принесло задоволення всім. Атмосфера оргії, новизна відчуттів швидко довершили справу.

Після третього партнера більшість жінок зійшла з дистанції. Акт насолоди перетворився для них на механічне тертя, яке невідомо коли припиниться, адже горілка притупляє сексуальну насолоду.

Трохи більше ніж за годину Лариса залишилася єдиним претендентом на перемогу. Та вона не заспокоїлася доти, доки не обдарувала ніжністю усіх вісьмох чоловіків, що прийшли привітати її з днем народження. Дехто забажав прикластися до розкішного тіла й удруге. Лариса, як гостинна господиня, не протестувала.

Подруги іменинниці за її фінальним соло спостерігали, розсівшись по кутках. Особливого захвату на їх обличчях не спостерігалося. Та чоловіки, які привели їх на вечірку, цієї дрібниці не помічали...

12 липня 2001 року.

ДЗВІНОК ДО РЕДАКЦІЇ

— Ви мабуть вже й забули про мене. Це Сергій.

— Так, ви давненько не подавали голосу. Маєте якісь новини?

— Лариса продала свого пса.

— Їй набрид секс з собакою?

— Навпаки. Вона прочула, що у сенбернара апарат більший, от і загорілася купити. Надумала, так би мовити, змінити коханця.

— А ви подумали про те, що чекає у нових господарів пса, натренованого на секс з жінкою? Ви маєте їхню адресу?

— Так.

Червень 2003 року.

Продовження у наступному номері.

ЛЕЛЕНІАНА

В еротичній п'єсі була лише одна дія, але стільки актів...

— Любий, чому в тебе такі довгі вії?
— Тому що в дитинстві я багато плакав.
— Краще б ти багато пісяв.

На ранок після ночі кохання:
— ... і квартира в тебе також маленька...

Розмовляють подруги:
— Тобі доводилося бачити чоловікові очі під час мінету?
— Так. Я робила Жанові мінет, а чоловік цієї миті зайшов до кімнати. Ти не уявляєш, які в нього були очі!

— Лікарю, я, напевне, ніколи не зможу завагітніти.
— Чому ви так вирішили?
— Розумієте, я не можу змусити себе проковтнути цю гидоту...

— Ну-мо, дівчино, помацайте мій інструмент.
— Ого!.. Даруйте, але це сокира!
— Авжеж. А ви, напевне, сподівались, я вас для сексу запросив?

ЕроТека

1 ЗНАЙДИ ТРИ ВІДМІННОСТІ

2 ДОПОМОЖІТЬ ХЛОПЦЕВІ!

— Чому перед тим, як надягти свого тонкого светра, ти знімаєш окуляри? — запитав Микола у коханки.
— Тому що вони заважають.
— А чому окуляри не заважають тобі звільнятися від светра? — замислився хлопець.
Микола думає й досі, потерпаючи через власну спостережливість. Бо Марія пообіцяла допустити його до дівочого тіла лише тоді, коли він розв'яже це просте завдання.

3 СКАНВОРД «ВЕНЕРА»

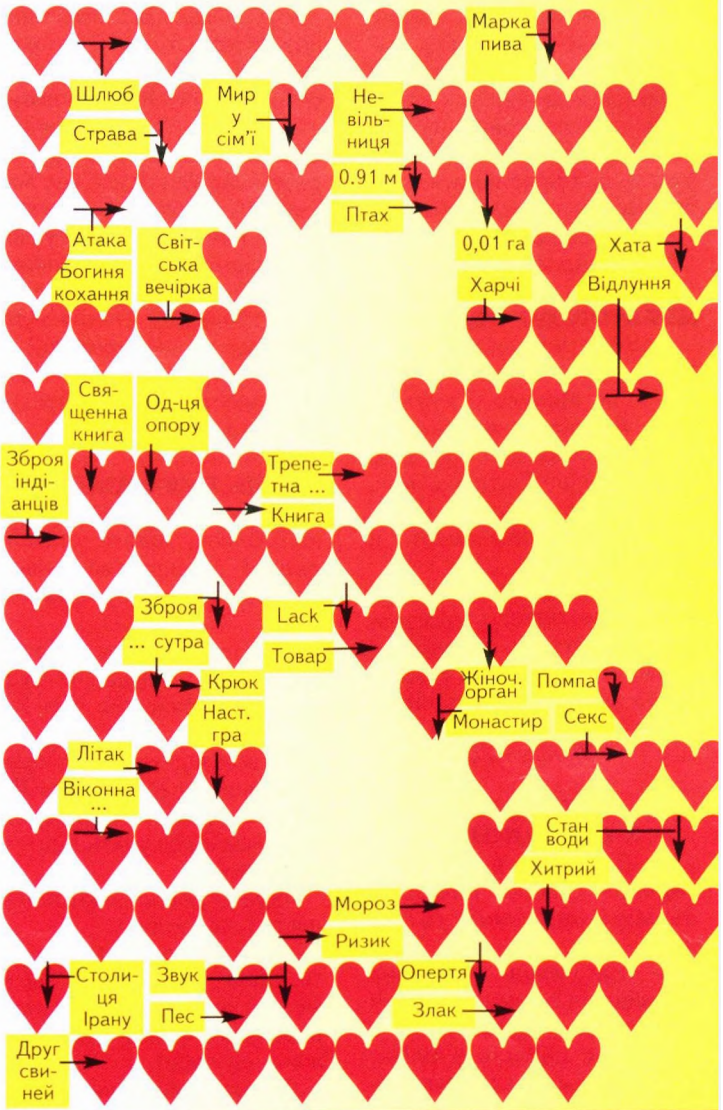

4 ПЕРЕВІР СЕБЕ!

Микола і Марія Середенки з села Апостолове вирішили запросити для колективного купання у 3000-літровій сімейній ванні Клаудію Шиффер з чоловіком та Наомі Кемпбел з коханцем. Скільки літрів води їм доведеться наносити з річки, щоб та не лилася через край, якщо, залізши у ванну, Микола здатен витіснити 90, Марія — 70, Клаудія з чоловіком — 140, а Наомі з коханцем — 130 літрів води?

5 ЗАГАДКИ

Стоїть корова — дірка готова; прийшов бик — у дірку штрик.

Нагнав ведмідь дівку та й штурх у дірку.

Біжить кіт, задрав хвіст; де дірку бачить, туди й салдачить.

Коли б не дідів чучук, то б бабина чучела по коліна заросла.

6 ЧАЙНВОРД

Кожне наступне слово починається з останньої літери попереднього.

1. Член. 2. Чоловіче сім'я. 3. Пасивна педерастія. 4. Чоловіча статева залоза. 5. Самозадоволення. 6. Різновид сексу, коли задоволення досягається через біль. 7. Сексуальна гра, яку найбільше полюбляють чоловіки. 8. Людина з чужими для неї статевими ознаками. 9. Статевий потяг, прагнення близькості. 10. Найвищий ступінь насолоди. 11. Чоловічий гомосексуалізм. 12. Вихід зрілої яйцеклітини у брюшну порожнину. 13. Бог сонця у слов'ян.

ВІДПОВІДІ НА ЕРОТЕКУ ЛЕЛЯ (СТОР. 3, 22)

Лельворд номера. *По горизонталі:* любов, струна, дог, сотка. *По вертикалі:* нестос, бугай, По, віагра.

2. Звільняючись від светра, люди зазвичай тримають його за комір, тобто, розтягують перед собою. Нагрівання, вони щоро не розгиб, а з окулярами комір стає ще тісніший.

3. Сканворд «Венера»

По горизонталі: весілля, рада, напад, дрозд, рауг, корм, нуна, том, лань, томагавк, крам, гак, АН, орал, заяр, хорол, дог, рис, синонас. *По вертикалі:* Венера, Терепан, тора, суп, ом, кама, автомат, нарди, лад, ток, лак, ярд, лавра, ар, кунка, опора, «Оборонь», лис, аз, Ра, насос, дим, ила.

4. Не більше 2570 літрів.

5. Замок. Кнюч і замок. Кнюч. Бинк, хата, сміття.

6. Фалос, сперма, анарофіл, ласко, онанізм, мазохізм, мінет, транссексуал, лібідо, оргазм, мужоложтво, оргиналія, ярмо.

ГОРОСКОП НОМЕР

ДІВА
24.08–23.09

Ваша стихія — земля.
Планета — Меркурій.
Кредо — критикувати й вдосконалювати.
Протилежний знак — Риби.
Символ — діва, куб, чаш
Талісман — айстра.
Камінь — нефрит, малахіт, топаз, мармур.
Метал — мідь, олово.
Квіти — айстра, мати-й-мачуха, червоний мак.
Щасливий день — середа.
Щасливі числа — 3, 5, 6 12, 20, 27 і всі, що діляться на 5 і на 12.
Нещасливі дні — четвер п'ятниця.
Кольори — світло-сірий та іскристі тони голубого, зеленого й фіолетового відтінків.

ЩАСТЯ НОМЕР

ВЕРЕСЕНЬ

КОЗЕРІГ
Вдалі дні — 2, 3, 13, 23.
Невдалі дні — 1, 18.

ВОДОЛІЙ
Вдалі дні — 4, 17, 24, 3
Невдалі дні — 11, 19.

РИБИ
Вдалі дні — 2, 18, 25, 2
Невдалі дні — 4, 14.

ОВЕН
Вдалі дні — 1, 11, 13, 2
Невдалі дні — 17, 20.

ТЕЛЕЦЬ
Вдалі дні — 5, 17, 27, 3
Невдалі дні — 3, 18.

БЛИЗНЮКИ
Вдалі дні — 1, 8, 26, 29
Невдалі дні — 2, 30.

РАК
Вдалі дні — 4, 7, 23, 27
Невдалі дні — 2, 29.

ЛЕВ
Вдалі дні — 1, 16, 22, 2
Невдалі дні — 2, 9.

ДІВА
Вдалі дні — 4, 11, 19, 2
Невдалі дні — 8, 13.

ТЕРЕЗИ
Вдалі дні — 1, 10, 29, 3
Невдалі дні — 7, 18.

СКОРПІОН
Вдалі дні — 4, 11, 28, 2
Невдалі дні — 2, 6.

СТРІЛЕЦЬ
Вдалі дні — 3, 5, 17, 25
Невдалі дні — 11, 16.

3.797-27

ЛІТО БЕЗ «ЛЕЛЯ», ЩО МОРЕ БЕЗ СОНЦЯ !

Індекс 74283
у Каталозі
періодичних
видань
України

ЧИТАЙТЕ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ 2003 РОКУ:

♥**СЕКС БЕЗ ОБМЕЖЕНЬ**
Хроніка інтимного життя сучасної київської сім'ї

♥**ЕРОТИЧНІ ВЕРШИНИ**
Світові та еротичні шедеври літератури та мистецтва

♥**СЕКСУАЛЬНА ГЕОГРАФІЯ**
Сороміцькі ігри народів світу

♥**ПЛАНЕТА КОХАЄТЬСЯ**
Цікаві історії з усіх континентів

♥**СЕКСУАЛЬНА АБЕТКА**
Невідоме про відоме

ЯК ЗАВЖДИ, НЕВТОМНО ПРАЦЮВАТИМУТЬ

«Пенis-клуб», «АКТовий зал», «Цицерія», «Еротична кухня», «АБВГДЕЙКА», «Сексодром», «Куточок мільйонера», «Енциклопедія еротики», «Перехрестя» оголошень

НЕ КІНЧАТИМУТЬСЯ

кросворди, анекдоти, історії «Першої шлюбної ночі»!